

סֵפֶר

זוהר חב"ד

בו יבוא לקוט נפלא ונורא מכל
ספרי אדמורי חב"ד זי"ע,
 ונוסף עליו תשובות מרבני חב"ד
 בגודל חיוב לימוד הזוהר הקדוש תמידים
 בסדרן לכל איש ישראל

חודש סיון תשע"ב לפ"ק
 יצא לאור על ידי מפעל הזוהר העולמי
 בית שמש תובב"א

הוצאת:

**שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת**

**מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א**

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לביש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

תָּכֵן הָעֲנִינִים

- א. הקדמה לספר זוהר חב"ד.....
- ה. זוהר חב"ד.....
- ה. האדמור הזקן זכותו יגן עלינו אמן פוסק: בעל עסק גדול, יהיה רב למודו בזהר.....
- ה. קריאת דברי הזהר הקדוש מועיל - אף דלא ידע מאי קאמר.....
- ה. כל נפש צריכה לתקונה לעסק בפרדס כפי מה שהיא יכולה להשיג ולידע - וכל מי שיכול להשיג ולידע הרבה ונתעצל ולא השיג וידע אלא מעט, צריך לבוא בגלגול עד שישגי וידע כל מה שאפשר לנשמתו להשיג.....
- ז. מי שהוא בעל עסק גדול יהיה רב למודו בזהר הקדוש אף שאינו מבין.....
- ח. למוד ספר הזהר כשאינו מבין מאי קאמר.....
- יא. בדבקות נפש האדם בצרופי אותיות אף שאינו יודע ומבין הענין בעין השכל רק שהוזהר ומדבר בהם, הרי הם מעלים את הנפש.....
- יב.

למוד בְּחִינַת פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה מְקַשֵּׁר בְּחִינַת פְּנִימִיּוֹת הַנְּשֻׁמָּה
 לְבְּחִינַת פְּנִימִיּוֹת אֱלוֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ. יג

יְדִיעַת מְצִיאוֹת הַהִשְׁתַּלְּשׁוֹת הִיא מְצֹנָה רַמָּה וְנִשְׁאַהּ וּמְקִיִּים עַל
 יְדֵי זֶה מְצוֹת וְיִדְעֶת הַיּוֹם גּו' יח

לְמוֹד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה הוּא בְּכֻלּוֹ "שְׁלִישׁ בְּמִקְרָא" יט

הֵנָּה לְמוֹד הַזֶּהר וְכַתְּבֵי הָאֵר"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה הוּא בְּכֻלּוֹ שְׁלִישׁ
 בְּמִקְרָא כג

כְּמוֹ שֶׁהַמֶּלַח נוֹתֵן טַעַם בַּבֶּשֶׂר כֵּן לְמוֹד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה נוֹתֵן
 טַעַם בְּנִגְלָה דְתּוֹרָה כד

מִי שֵׁישׁ בְּיָדוֹ הִלְכוֹת וְאֵין בְּיָדוֹ מִדְּרָשׁ [סוּדוֹת הַתּוֹרָה], לֹא
 טַעַם טַעַם שֶׁל יִרְאת חֲטָא כו

עַל יְדֵי שִׁירְאת הַשֵּׁם הִיא אוֹצְרוֹ, עַל יְדֵי זֶה הַתּוֹרָה נִקְרָא תּוֹרַת
 הַשֵּׁם כז

מַעֲלַת עֲנִין "לְרִיחַ שְׁמֹנֶיךָ" [לְמוֹד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה] עַל "שְׁמֹן
 תּוֹרֶק" [לְמוֹד נִגְלָה דְתּוֹרָה] כח

הַזֶּהר סִגְלָה אֶף שְׁאֵינוֹ מִבֵּין לא

בְּשִׁבְתָּ יִלְמֹד כָּל הַיּוֹם זֶהר לא

עַל יְדֵי טְעִימַת יֵינָה שֶׁל תּוֹרָה, פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, מִתְעוֹרֵר הָאָדָם
 בְּאַהֲבָה נִפְלְאוֹה שְׁלֹמְעֵלָה מִן הַדְּעִת וְהַשְׁגָּה לב

- להנצל ממוחשבות זרות בעת התפלה..... **לב**
- סגלה לבעל עסק שיהיה רב למודו בזהר הקדוש..... **לד**
- לקט משיחות הרבי מליובאוויטש זצ"ל..... **לה**
- למוד הזהר מרומם את הנפש - למוד המדרש מעורר את הלב
- ואמירת תהלים בבכי ודמעות "שוטפת את הכלי"..... **לה**
- בקשר לכנוסי הילדים, למוד הזהר..... **לו**
- הגאון רבי מנחם זעמבא זכר צדיק לברכה: גם בלי הבנה מקים
מצות למוד..... **לז**
- מרנא ורננא הוד כ"ק אדמו"ר הזקן הרב בעל
התניא..... **לח**
- עקר הדבר הם תורה ומעשים טובים..... **לח**
- יתעורר בלב תשוקה ולא יפרד כלל..... **לט**
- בעסקו בתורה נעשה יחוד אמתית עם התורה ואורייתא וקודשא
ברוך הוא כלא חד ממש..... **מ**
- ישיב אל לבו שהשם הוא המוציא אותו מארץ מצרים.. **מא**
- מרנא ורננא הוד כ"ק אדמו"ר האמצעי נ"ע
מליובאוויטש..... **מב**
- נודע לכל באי שערי אור תורת אמת..... **מב**
- כללא דכל אורייתא שבכתב ושבעל פה יסוד כל המצוות.. **מג**

- לְדַרְשׁ הַשֵּׁם בְּאֵמֶת וּבְתַמִּים..... **מד**
- הֶעֱקַר וְיִסּוּד כֹּל הַתּוֹרָה וּמִצְוֹת..... **מד**
- מִי שֶׁלֹּא לומד לְדַעַת אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, דִּהְיֵנוּ בְּלִמּוּד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, יוֹתֵר טוֹב לוֹ שֶׁלֹּא נִבְרָא..... **מה**
- עֵקֶר הַמִּצְוָה דְקָרִיאַת שְׁמֵע הוּא שְׂיבּוֹא כַח הָאֱמוּנָה..... **מז**
- שֶׁהִיא מִצְוָה הָרֵאשׁוֹנָה הַכוֹלֶלֶת כֹּל הַמִּצְוֹת..... **מח**
- יֵדַע נְאֻמָּנָה שְׁמֵתַחִיב בְּנַפְשׁוֹ מִמֶּשׁ..... **נ**
- אִין זֶה רַק עֲצַת הַיֵּצֵר לְהַדְיָחוֹ וּלְהַרְחִיקוֹ מֵאוֹר פְּנֵי אֱלֹקִים..... **נא**
- זֶהוּ גִדּוֹל עֲצָם הַלַּחֲץ וְהַדְּחַק שֶׁל הַפְּרִנְסָה..... **נב**
- יִשְׁמַע חֶכֶם וְיוֹסִיף דַּעַת וּתְבוּנָה לְמִצְא בִּיגִיעָתוֹ בְּזֹהַר..... **נג**
- כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ בְּקִרְבַּת אֱלֹקִים..... **נה**
- וְיִהְיֶה בְּכֹל לִבָּם בְּעֵינֵי טוֹב..... **נז**
- גַּם כִּי סְתוּמִים וְחֲתוּמִים הַדְּבָרִים, אֵל נָא תִמְנַע מִקְרִיאָתָם..... **נח**
- לְמוּד תְּהִלִּים זוֹהַר הַקְּדוּשׁ אֶפְלוּ בְּאִין מִבֵּין כָּלֵל, חָשׁוּב וּמְקַבֵּל וּמְרַצָּה לְפָנֵי הַשֵּׁם..... **נט**
- אִף אִם אֵינוֹ מִבֵּין בָּהֶם יֹאמֵר דְּבָרֵי הַזֵּהָר וְתִקְוִינִים..... **נט**
- לְשׁוֹן שֶׁל הַזֵּהָר מְזַכֵּךְ הַנְּשָׂמָה..... **ס**

- למוד סֵפֶר הַזֶּהר מְרוֹמָם עַל כָּל לְמוּד, בְּשִׁגְם לֹא יַדַּע מֵאֵי קֶאֱמֵר
ס וְאִף שְׂיִטְעָה בְּקִרְיָאָתוֹ, וְהוּא תִקְוֹן גְּדוֹל לְנִשְׁמָה.....
 לְמוּד הַזֶּהר הַקְדוּשׁ נִוְרָא וְנִשְׁגָּב מְאֹד הֵגַם דִּלָּא יַדַּע מֵאֵי
סא קֶאֱמֵר.....
 הָאֵיךְ לֹא יִתְלַהֵב לֵב הָאָדָם לְקַבֵּעַ שְׁעוֹר קְבוּעַ בְּכָל יוֹם בַּזֶּהר
סב הַקְדוּשׁ.....
 לְשׁוֹן הַזֶּהר הַקְדוּשׁ הוּא מְסַגֵּל לְנִשְׁמָה, אִף שְׂאִינוּ מִבֵּין כָּלֵל מֵהַ
סב שְׂאֵמֵר.....
 בְּשֵׁם אֲדָמוֹר הַזְקֵן [בְּעַל הַתְנַיָּא] נִשְׁמָתוֹ בְּגִנְזֵי מְרוֹמִים: סֵפֶר
 הַזֶּהר הַלְשׁוֹן מְסַגֵּל לְנִשְׁמָה אִף עַל פִּי דִלָּא יַדַּע מֵאֵי
סג קֶאֱמֵר.....
 אֵמֵר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה: אֲמִירַת הַזֶּהר מְסַגֵּל
סד לְנִשְׁמָה.....
 בְּזִכּוֹת לְמוּד סֵפֶר הַזֶּהר יֵצְאוּ מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים.....
סו מֵהַ שְׂגוּרִים אֵלּוֹ שְׁלֵא רוֹצִים לְעַסֵּק בְּחֻכְמַת הַקְבָּלָה.....
 אֲפֵלוּ מֵאֵמֵר אֶחָד יַעֲשֶׂה בּוֹ תִקְוֹן לְמַעֲלָה בְּשַׁעָה אַחַת - וּמִבְטָח
 שֶׁהוּא בֶן עוֹלָם הַבָּא.....
סז.....
סח קְרוֹב לִימוֹת הַמְּשִׁיחַ אֲפֵלוּ נְעָרִים יַדְעוּ נִסְתָּרוֹת.....
 קִיְמוּ וּקְבִלוּ הַיְהוּדִים קֵהֵל עֲדַת יִשְׂרָאֵל לְהַחֲזִיק בְּלְמוּד הַקְדוּשׁ
 שֶׁל הַתְּקוּנִים וְהַזֶּהר יַחֲדָּ וּרְבִים מִנְעַר וְעַד זְקָן.....
ע.....

- עא** נְעָרִים קֹטְנִים יִלְמְדוּ מִסוּד הַשֵּׁם
- כָּל אַחֲנֵינוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל יִקְבְּעוּ לְמוֹד בְּסֵפֶר הַזֶּהר הַקְדוּשׁ יַחַד
- עא** עֲשִׂיר וְאַבְיּוֹן קֵטָן וְגָדוֹל שָׁם הוּא
- מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים אִם יִשְׁתַּדְּלוּ לְקַבֵּעַ חֲבוּרוֹת לְלִמּוּד הַזֶּהר
בְּפֶרֶט לַעֲת כְּזֹאת אֲשֶׁר נִיצוּצֵי הַגְּאֻלָּה הִחֲלוּ לִפְרֹחַ עֲלֵינוּ
לְהִשְׁתַּדֵּל בְּלִמּוּד הַקְדוּשׁ הַזֶּה הַמְסַגֵּל לְבִיאַת מְשִׁיחַ
- עב** צְדָקְנוּ
- כָּל יִשְׂרָאֵל מְחַיְבִים לְלַמֵּד בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה שֶׁל רִשְׁב"י, אֶחָד גְּאוֹן,
אֶחָד רַב גָּדוֹל, אֶחָד חָכָם, אֶחָד הָמוֹן, אֶחָד קֵטָן שֶׁהִגִּיעַ
לְחַנוּךְ
- עג** מְקֻטְנִים עַד גְּדוֹלִים חַיְבִים לְלַמֵּד זֶהר הַקְדוּשׁ
- הַלְוָאֵי לֹא הָיוּ מְקַלֵּין גְּדוֹלֵי הַדוֹר בְּלִמּוּד הַחֲכָמָה הַקְדוּשָׁה -
וְהַלְוָאֵי הָיוּ מְלַמְדִּין דְּרָךְ לְתַלְמִידֵיהֶם לַעֲסֹק בַּחֲכָמָה הַלְזוּ ..
- עד** מִי יִתֵּן שְׂיִתְחִילוּ לְלַמֵּד עִם הַצֶּאֱן קְדוּשִׁים כְּשֵׁהם עֲדִין בְּגִי 9-10
שָׁנִים, סֵפֶר הַזֶּהר הַקְדוּשׁ, וְיִהְיֶה בְּוֹדָאֵי הַגְּאֻלָּה בְּקְרוּב בְּלֵי שׁוּם
חַבְלֵי מְשִׁיחַ
- עה** צְרִיךְ לְלַמּוֹד וְלֹא לְתַתּ מְנוּחָה לְקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַד
- עה** שְׂיִגְאֲלֵנוּ

הַקְדָּמָה לְסֵפֶר זוֹהַר חַב"ד

יְשָׁמְחוּ הַחֲסִידִים וַיְגִילוּ הַלּוֹמְדִים, בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּבְזְכוּת רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי ע"ה, הֲרִינוּ נוֹתְנִים לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה הַסֵּפֶר הַקְדוֹשׁ "זוֹהַר חַב"ד - הַחֲדָשׁ וְהַשְּׁלֵם - הַמְּנַקֵּד", (הוֹצָאָה שְׁנֵי עִם הוֹסְפוֹת וְתִיקוּנִים) קִבְּץ גָּדוֹל מִכָּל סִפְרֵי נְשִׂיאָנוּ זי"ע וְתַלְמִידֵיהֶם שְׁלִיט"א, וְנוֹסֵף עָלָיו לְקוּט מִסִּפְרֵי בַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְדוֹשׁ וְתַלְמִידָיו, עִם מְאַמְרִים נְבָחָרִים מִהַזוֹהַר הַקְדוֹשׁ, בְּעֵנֶן חַיִּיב לַמּוֹד הַזֶּה הַקְדוֹשׁ וְהַתְּקוּנִים, לְכָל אִישׁ יְהוּדִי.

עוֹד הוֹסְפֵנוּ בַּמְהֻדָּרָה הַמְּפֹאָרַת הַנוֹכְחִית, דְּבָרִים חֲדָשִׁים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים, כְּגוֹן שְׁאֵלוֹת וְתַשׁוּבוֹת עַל אֲמִירַת הַזֶּהַר הַקְדוֹשׁ וְלַמּוֹדוֹ, "כָּללִים יְסוּדִיִּים וְעַקְרִיִּים בְּעֵנֶן אֲמִירַת וְלַמּוֹד

הזוהר והתקונים לכל אחד ואחד מישראל, אפלו כפשוטו מבינים כלום, ובפרט לילדים קטנים". "זוהר לזקנים עם נערים" – מאדמו"ר חב"ד עם קבץ נדיר המלקט מדברי גדולי ישראל, עבודות מרתקות ועוד.

יתן השם שימצא ספר זה חן ושכל טוב בעיני צבור היראים את דבר השם, ויאירו דברי הספר את עיניהם של ישראל בכל מקום שהם, לדבק ולילף בדרכי הצדיקים הקדושים, לזכות ולהחזיק בעץ החיים, וזכותם של הצדיקים הנזכרים בספר, יגנו על כל ישראל, להצילם ולהחיותם, עדי יבוא לציון גואל, וישלים משאליו דלבאי ולבא דכל עם ישראל לטב ולחיו ולשלם, אמן כן יהי רצון.

וזאת למודעי, שספרים האלו מתר ומצוה לכל אחד להדפיס כמה שרוצה באילו שפה ולשון שרוצה, וכל המזפה את הרבים זכותו

עוֹמְדֵת לְעֵד וְזוֹכָה לְבָנִים צְדִיקִים. וּבְגָדֶל פֶּחַ
 זְכוּת הַרְבִּים שֶׁל הָעוֹזְרִים וְהַמְסִיעִים לְמַפְעֵל
 הַקְדוֹשׁ הַזֶּה, יִזְכּוּ לְרֵאוֹת מִיּוֹצְאֵי חֲלָצִיהֶם
 רַב תַּעֲנוּג וְנַחַת דְּקִדְשָׁהּ, עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה
 בְּקִרְוֹב שְׂיַעֲרָה הַשָּׁם עָלֵינוּ רוּחַ טְהוֹרָה, וְנִזְכָּה
 לְטוֹהַר לְבַבְנוּ לְעֵבֶד לְיּוֹצְרֵנוּ בְּכָל פְּחוּנוּ וּבְכָל
 נַפְשָׁנוּ וּבְכָל מְאֵדְנוּ, וּתְקִיִּם הַבְּטָחַת הָרַעֲיָא
 מִהֵימְנָא "בְּהַאי סֵפֶר הַזֶּה, יִפְקוּן בֵּיהּ מִן
 גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי" בְּבִיאת גּוֹאֵל צְדָק בְּמַהֲרָה
 בְּיָמֵינוּ, אָמֵן.

מַפְעֵל הַזוֹהַר הָעוֹלָמִי

מחפשים תורם להדפסת אלפי זוהר חב"ד

האם יש מחשב שיוכל לחשבן הזכות הגדולה

שיכולים לזכות בכסף קטן?

לפרטים: 0548436784

גראס - ברוקלין

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.
בי"ה, ז' אדי"ש תשמ"ו
ברוקלין, נ. י.

הרה"ג והרה"ח אי"א נו"ב וכו'
מוה' שלוח יודא שי'

שלום וברכה!

במענה על ההודעה ע"ד הכנס בנס האברך ניטן
משה שי' לגיל מצוח,

הנה יה"ר מהשי"ת אשר מבן שלש עשרה למצות
יגדל לבן חמש עשרה וכו' כפקס המשנה (אבות פרק
'ה), ויוסיף התמדה ושקידה בלימודו בתורה, בתורת
הנגלה וכן בתורת החסידות ויהדר בקיום המצות.
והשי"ת יצליחו להיות חסיד ירא שמים ולמדן.

ויררו ממנו ומכל יו"ח שי' רוב נחת יהודי
אמיחי חסידותי .

ברכה

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

בי"ה, י"ז אד"ר תשד"ם
ברוקלין

בעת רצון על ציון כ"ק מו"ח
זי"ע.

הרה"ג הווי"ח אי"א נו"ב עוסק בציצ
כו' מו"ה שלום יודא שי'

שלום ונרכה

מאשר הנני קבלת החוי' (מדריך לכשרות ולחיזוק הדת, ותי"ח.

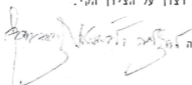
ודבר בעתו -

בחדש אדר ראשון - חדש העיבור המשלים שנה זו,

ובסמיכות לפורים קטן, ומפורסם חומר דא"ח דפ"ק

שנת פרזת, והמעשה הוא העיקר.

הפ"נ שבמכ' יקראו בעת רצון על הציון הקי'.

בכבוד וברכה

בו יבוא לקוט נפלא ונורא מכל ספרי אדמורי
חב"ד זי"ע, ונוסף עליו תשובות מרבני חב"ד בגודל
חיוב לימוד הזוהר הקדוש תמידים פסדון לכל
איש ישראל.

האדמור הזקן זכותו יגן עלינו אמן פוסק:
בעל עסק גדול, יהיה רב למודו בזהר

מי שהוא בעל עסק גדול יהיה רב למודו
בזהר אף שאינו מבין, כי מה אכפת ליה
שאינו מבין אפלו הכי הוא סגלה. (רבי שניאור זלמן

מלאדי, אדמור הזקן (בעל התניא), מאמרי האדמור הזקן הקצרים 1 דף תקעא)

קריאת דברי הזוהר הקדוש מועיל - אף
דלא ידע מאי קאמר

וכמו ששמענו בפרוש מפי אדמור הזקן (בעל
התניא) בליאזני, שיש בחינת טמטום

הַמִּח וְכו', וְלִזָּה מוֹעִיל קְרִיאַת דְּבָרֵי
הַזֵּהר הַקְּדוּשׁ אֶף דְּלֹא יַדַּע מֵאֵי קָאָמַר.

(חֲנָה אֲרִיאֵל, לַהֲרִ"א מַהוּמִיל, שְׁמוֹת עֲמוּד סֹד)

אֲדָּ אִם מוֹצִיא בְּשִׁפְתָיו אֶף עַל פִּי שְׁאִינוּ
מִבֵּין אֶפְלוּ פִּרוּשׁ הַמְּלוֹת מִפְּנֵי שֶׁהוּא עִם
הָאָרֶץ הַרִי זֶה מְקִיָּם מְצוֹת וְלִמְדוֹתָם, וְלִפְיֶכָּךְ
כָּל עִם הָאָרֶץ מְבָרֵךְ בְּרַכַּת הַתּוֹרָה בְּשַׁחַר
לְפָנֵי הַפְּסוּקִים וְכֵן כְּשֶׁעוֹלָה לְסִפּוֹר תּוֹרָה.

בַּמָּה דְּבָרִים אָמוּרִים בַּתּוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב
אָבֵל בַּתּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה אִם אִינוּ
מִבֵּין הַפִּרוּשׁ אִינוּ נִחְשָׁב לְמוֹד כָּלֵל
וְאֶף עַל פִּי כֵן יֵשׁ לְאָדָם לְעֶסֶק בְּכָל
הַתּוֹרָה גַּם בְּדְבָרִים שֶׁלֹּא יוֹכֵל לְהַבִּין
וְלַעֲתִיד לָבוֹא (זֵהר וַיֵּשֶׁב דָּף קֶפֶה) יִזְכָּה
לְהַבִּין וְלַהֲשִׁיג כָּל הַתּוֹרָה שֶׁעֶסֶק בָּהּ
בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא הַשְׁיָגָה מִקְצֵר דַּעְתּוֹ.

(שְׁלֶחַן עֲרוּךְ הַרֵב הַלְכוֹת תַּלְמוּד תּוֹרָה פָּרָק ב' הַלְכָה י"ב, י"ג)

כָּל נֶפֶשׁ צְרִיכָה לְתִקּוּנָה לְעֵסֶק בְּפֶרֶדֶס
כְּפִי מַה שֶּׁהִיא יְכוּלָה לְהַשִּׁיג וְלִידַע - וְכֹל
מִי שֶׁיְכוּל לְהַשִּׁיג וְלִידַע הֶרְבֵּה וְנִתְעַצֵּל
וְלֹא הַשִּׁיג וְיִדַע אֲלֵא מַעַט, צְרִיךְ לָבוֹא
בְּגִלְגּוּל עַד שֶׁיַּשִּׁיג וְיִדַע כָּל מַה שֶּׁאֶפְשָׁר
לְנַשְׁמָתוֹ לְהַשִּׁיג

וְעוֹד אָמְרוּ חֲכָמֵי הָאֱמֶת שְׁכָל נֶפֶשׁ צְרִיכָה
לְתִקּוּנָה לְעֵסֶק בְּפֶרֶדֶס כְּפִי מַה שֶּׁהִיא
יְכוּלָה לְהַשִּׁיג וְלִידַע וְכֹל מִי שֶׁיְכוּל לְהַשִּׁיג
וְלִידַע הֶרְבֵּה וְנִתְעַצֵּל וְלֹא הַשִּׁיג וְיִדַע אֲלֵא
מַעַט צְרִיךְ לָבוֹא בְּגִלְגּוּל עַד שֶׁיַּשִּׁיג וְיִדַע כָּל
מַה שֶּׁאֶפְשָׁר לְנַשְׁמָתוֹ לְהַשִּׁיג מִיִּדְעַת הַתּוֹרָה
וְהֵן בְּפֶשֶׁטִי הַהֵלְכוֹת הֵן בְּרִמְזִים וּבְדִרְשׁוֹת
וְסוּדוֹת כִּי כָּל מַה שֶּׁנִּשְׁמָתוֹ יְכוּלָה לְהַשִּׁיג
וְלִידַע מִיִּדְעַת הַתּוֹרָה זֶהוּ תִקּוּן שְׁלֵמוֹתָהּ וְאִי
אֶפְשָׁר לָהּ לְהִתְתַּקֵּן וּלְהַשְׁתַּלֵּם בְּצִרּוֹר הַחַיִּים
אֶת הַשֵּׁם בְּמִקּוּרָה אֲשֶׁר חוֹבֵה מִשָּׁם בְּלִתִּי
יִדְעָה זֹו וְלָכֵן אָמְרוּ חֲכָמִים אֲשֶׁרִי מִי שֶׁבָּא

ח | בעל עסק גדול יהיה רב למודו בזהר | זוהר חב"ד

לְכָאן וְתִלְמוּדוֹ בְּיָדוֹ כִּדֵּי שְׁלֵא יִצְטָרֵךְ לְבוֹא
בְּגִלְגוּל לְעוֹלָם הַזֶּה.

(שִׁלְחַן עֲרוּךְ הַרְבַּ הַלְכוֹת תִּלְמוּד תוֹרָה פָּרָק א' סִימָן ד')

מִי שֶׁהוּא בַּעַל עֵסֶק גָּדוֹל יִהְיֶה רַב לְמוֹדוֹ
בְּזֹהַר הַקְּדוּשׁ אֲף שְׁאִינוּ מִבֵּין

וּבְנֵי דוֹן שְׁאָר הַלְמוּד יִהְיֶה בְּזֵה הָאֲפָן: מִי
שֶׁהוּא בַּעַל עֵסֶק גָּדוֹל יִהְיֶה רַב
לְמוֹדוֹ בְּזֹהַר הַקְּדוּשׁ^א אֲף שְׁאִינוּ מִבֵּין, כִּי מָה
אֲכַפֵּת לִיָּה שְׁאִינוּ מִבֵּין אֲפִלּוּ הֵכִי הִיא סְגָלָה.
וְגַם יִלְמַד עֵין יַעֲקֹב וְסִפֵּר מְנוֹרַת הַמָּאוֹר

א. רב למודו בזהר הקדוש וכו': נראה דהטעם שפכתב להלן "אפלו הכי היא סגלה" הוא טעם נמי על עצם הלמוד בזהר ולא רק על הלומד ואינו מבין. וכבר מבאר בספרים באריכות שיש סגלה מיחדת בספר הזהר. ועין בזה ב"שם הגדולים" מערכת ספר "בהיר" שפכתב בשם גורי האריז"ל "ונראה כי דוקא למוד הזה יש בו סגלה יותר על למוד משנה ותלמוד ומקרא". ועין עוד במגדל עז (עמוד תל"ח) באריכות.

וּסְפָרֵי יִרְאִים. מְלַבֵּד שְׁעוּרֵינָהּ הַקְצוּבִין לְלִמּוּד
 תַּנ"ךְ וּמְדַרְשֵׁי רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה כְּמוֹ
 עֵינַי יַעֲקֹב וּבְסֵפֶר הַזֹּהַר בְּתוֹכָהּת מוֹסֵר הַשְּׁפָל
 שְׁבוּ^א, וּבְסֵפֶרֵי הַמוֹסֵר הַמִּיחָדִים עַל פִּי
 חֻכְמַת הָאֱמֶת כְּסֵפֶר הָרֵאשִׁית חֻכְמָה וְהַשְּׁל"ה
 וְכֵהָאֵי גְוֹנָא. וּבְשֶׁבֶת זְמַן לְמוֹד סֵפֶר הַזֹּהַר^א
 עִם פְּרוּשִׁים וּבְאוּרִים בְּעֵינַי מְעַט בְּסֵפֶרֵי

ב. וּבְסֵפֶר הַזֹּהַר בְּתוֹכָהּת מוֹסֵר הַשְּׁפָל שְׁבוּ: וּבְסֵפֶרֵי
 מוֹסֵר הַמִּיחָדִים עַל פִּי חֻכְמַת הָאֱמֶת כְּסֵפֶר רֵאשִׁית
 חֻכְמָה וְהַשְּׁל"ה וְכֵהָאֵי גְוֹנָא בְּסִימָן שְׁלִפְנֵי זֶה כְּתַב
 רַבֵּינוּ שְׁבַעַל עֵסֶק יִלְמַד בְּסֵפֶר הַזֹּהַר מִשׁוּם סְגֻלָּה
 וְאֶפְלוּ כְּשִׂאֵינוּ מִבֵּין, אֲבָל כָּאֵן הוּא מְחַלֵּק בֵּין חֵלֶק
 הַמוֹסֵר שְׁבַזְהַר לְחֵלֶק הַקְּבֵלָה שְׁבוּ, וְחֵלֶק הַמוֹסֵר הוּא
 כְּמוֹ אֲגָדוֹת חֻכְמֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה שְׁצָרֵיךְ לְלַמְדָם כְּדֵי
 לְלַמַּד מֵהֶם מוֹסֵר הַשְּׁפָל.

ג. וּבְשֶׁבֶת זְמַן לְמוֹד סֵפֶר הַזֹּהַר: עֵינַי בְּגִטִּין (ס.): ר' יוֹחָנָן
 וְרִישׁ לְקִישׁ מְעֵינֵי בְּסֵפֶרֵי דְאֲגָדָתָא בְּשֶׁבֶתָא,
 וּבִהְגָהוֹת ר' יַעֲקֹב עֲמָדִין כְּתַב, בְּסֵפֶר שֶׁל עֵץ חַיִּים
 וְחֻכְמֵי הָאֱמֶת שְׁאֵנוּ קוּרִין קְבֵלָה. וְלֹא הָיוּ מְעֵינֵין

בימות החל אלא בדינים והלכות וכו', ובשפת לא היו עוסקים בדינים והלכות וכו' והיו מעינים בשפת בדברי אגדה שמושכת הלב מפני ענג שבת, וקדשת היום מסיעת להשפיל ולהבין בחכמה הנעלמה קדש קדשים היא וכו'.

עוד למוד ספר הזהר עם פרושים ובאורים בעיון מעט וכו' עין בסימן שלפני זה שלא הזכיר רבנו למוד זה וכמו שכתוב לעיל. ונראה דשם מיירי באדם שאינו מסגל להבין דברים בעיון ואינו שיף ללמוד בספרי קבלה, ולכן כתב שם שיש סגלה מיחדת בקריאת ספר הזהר אף שאינו מבין, מה שאין פן הכא מיירי במי שמסגל ללמד בעיון. וחיוב זה של למוד הקבלה נזכר בהלכות תלמוד תורה (פרק א' סימן ד') בסופו: "ועוד אמרו חכמי האמת שכל נפש צריכה לתקונה לעסק בפרד"ס וכו' וסודות וכו'".

ולכאורה צריך עיון דבהלכות תלמוד תורה שם משמע דלמוד ההלכות קודם ללמוד אגדה וקבלה, וכאן הלא מיירי במי שעדין לא גמר ללמד הלכה. ונראה דצריך לומר כמו שכתבנו לעיל לגבי למוד אגדה, דמה שכתב רבינו שלמוד ההלכה קודם, הינו שרב זמנו יהיה בהלכה, אבל בודאי שצריך לעסק במקצת זמנו בקבלה...

הקבלה בהרמ"ז וספר מקדש מלך... עד כאן לשונו.

(תשובת אדמו"ר הזקן רבי שניאור זלמן מלאדי זצ"ל, שנת תשס"ה)

למוד ספר הזהר כשאינו מבין מאי קאמר אבל בתורה שבעל פה אם אינו מבין הפרוש: לענין למוד ספר הזהר כשאינו מבין מאי קאמר. עין צפון שמיר סימן ב' או מ"ד: למוד ספר הזהר מרומם על כל למוד בשגם לא ידע מאי קאמר ואף שיטעה בקריאתו. והאריך בזה במגדל עז (כפר חב"ד תשמ) עמוד תלח מכמה וכמה מקורות שאפילו לא ידע מאי קאמר מכל מקום נחשב למוד. ועין להלן הערה 9 ממעבר יבק.

ואולי לפי מה שכתבנו לעיל (סימן א' הערה 52/א מלקוטי תורה), שלמוד הזהר בכלל שליש במקרא. מובן שדינו כמקרא

לְגַמְרֵי, וַיּוֹצֵא אֶפִּילּוֹ אֵינוֹ מִבֵּין פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת.
וּכְדִלְעִיל (הַעֲרָה 2/7) לְעֵנִין אַגְדוֹת.

(הַעֲרוֹת עַל שׁו"ע הָרֵב הַגָּאוֹן רַבֵּי זְלַמְן, לְהַרְבֵּי מוֹדְכֵי שְׁמוּאֵל אֲשֶׁכְנִזִּי רַבֵּנ"ד כִּפּוּר חַב"ד, 2/ה)

**בְּדְבָקוֹת נֶפֶשׁ הָאָדָם בְּצִרּוּפֵי אוֹתִיּוֹת אֶף
שְׁאִינוֹ יוֹדֵעַ וּמִבֵּין הָעֵנִין בְּעֵין הַשֶּׁכֶּל
רַק שְׁהוּגָה וּמְדַבֵּר בָּהֶם, הֲרִי הֵם מַעְלִים
אֶת הַנֶּפֶשׁ**

**כָּל צִרּוּפֵי אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה יֵשׁ בָּהֶם יִתְרוֹן
וּמַעְלָה יִתְרָה זוֹ, שֶׁבְּדְבָקוֹת נֶפֶשׁ הָאָדָם
בְּצִרּוּפֵי אוֹתִיּוֹת אֶף שְׁאִינוֹ יוֹדֵעַ וּמִבֵּין הָעֵנִין
בְּעֵין הַשֶּׁכֶּל רַק שְׁהוּגָה וּמְדַבֵּר בָּהֶם (לְאִפּוּקֵי
הַרְהוּר דְּלָאוּ כְּדַבּוּר דְּמִי) הֲרִי הֵם מַעְלִים אֶת
הַנֶּפֶשׁ לְמָקוֹם שֶׁלֹּא הִיְתָה הַנֶּפֶשׁ מַגְעֶת שֶׁם
מִצַּד שְׂרָשָׁה, כִּי שְׂרָשׁ אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה הִיא
הַגְּבָה לְמַעְלָה מִשְׂרָשׁ הַנֶּפֶשׁ.**

(תּוֹרָה אוֹר לְבַעַל הַתְּנַיָּא, פ' בְּשַׁלַּח ד"ה אֲשִׁירָה לַה')

למוד בחינת פנימיות התורה מקשר
 בחינת פנימיות הנשמה לבחינת פנימיות
 אלוקותו יתברך

א. להבין... תכן ענין למוד פנימיות התורה,
 שהאריכו בזהר ותקונים ובעץ חיים
 בחיוב למוד זה, וכמו שכתב גם כן בספר
 ראשית חכמה בהקדמה, ובשל"ה במסכת
 שבעות שלו בפרק נר מצוה הפליג במעלת
 למוד זה.

ב. ויובן ענין זה בהקדים תחלה ענין שלישי
 במקרא. כי הנה ענין הלמוד במקרא אינו
 על דרך למוד משנה ותלמוד, שהעקר הוא
 להשיג החכמה שבהן שעל ידי זה יתקשר
 שכל האדם בחכמה זו שבתורה כו', אלא
 דצריך גם כן להוציא הדברים בדבור פה
 דוקא, אבל מכל מקום אם אומר ההלכה
 ואינו מבין אינו נחשב לו ללמוד כלל
 כמו שכתב במקום אחר סימן נ', מה

שְׂאִין כֵּן בְּעֶסֶק הַמְקָרָא וְתוֹרָה שְׁבַכְתָּב אִם
 מוֹצִיא בְּשִׁפְתָיו אֶף עַל פִּי שְׂאִינוּ מִבֵּין
 אֲפִילוּ פְרוּשׁ הַמְלוֹת מִפְּנֵי שֶׁהוּא עִם הָאָרֶץ
 הָרִי זֶה מְקִיִּים מְצוֹת וּלְמַדְתָּם, שְׁלִפְיֶכָךְ
 כָּל עִם הָאָרֶץ מְבָרֵךְ בְּרַכַּת הַתּוֹרָה בְּשַׁחַר
 לְפָנֵי הַפְּסוּקִים וְכֵן כְּשֶׁעוֹלָה לְסִפּוֹר תּוֹרָה,
 וְכֵן כְּתוּב בְּפֶרֶדֶס (שֶׁעַר כ"ז פָּרָק א') גְּבִי
 לְמוֹד הַמְקָרָא שָׁגַם מִי שֶׁלֹּא יִבִּין לְחֹפֵר
 הַתְּבוֹת גַּם הוּא, אִם יַעֲסֹק בּוֹ יוֹמָם וּלְיָלָה
 שְׁכָרוּ אֹתוֹ וּפְעָלָתוֹ לְפָנָיו כּו', וְאֲדַרְבָּה
 כְּתָב: וְהַלּוֹמֵד בַּתּוֹרָה לְדַעַת כְּמִי שְׁלוֹמֵד
 בְּסִפּוֹר זְכוּרוֹנוֹת כּו' הַלּוֹאֵי שֶׁלֹּא יִפְסִיד כּו',
 עֵינֵי שָׁם.

ג. וְהַעֲנִין, כִּי הִנֵּה מֵה שְׁבָא מֵהַתּוֹרָה שְׁבַכְתָּב
 בְּהַתְּגַלוֹת בַּתּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, דְּהֵינּוּ יְדִיעַת
 אֵיךְ וּמֵה לַעֲשׂוֹת הַצִּיצִית וְהַתְּפִלִּין כּו' עַל
 דְּרֹךְ מְשָׁל, זֶהוּ הַתְּלַבְּשׁוֹת אֹרֹר אֵין סוּף
 בְּבַחֲיִנַת חֲכָמָה וְחֲכָמָה עֲלָאָה נְתַלְבְּשָׁה

בְּחֻמָּה תִּתְּאָה עַד שְׁנַת־לִבָּשָׁה בְּחֻמָּה
 דְּבִרְיָאָה יִצְיָרָה וּמִשָּׁם נִתְּלַבָּשָׁה בְּהִלְכוֹת
 דִּתּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה עַד שְׁנַת־לִבָּשָׁה הַחֻמָּה
 לְהִיּוֹת מְשֻׁג וְנִתְּפָס בְּשִׁכּוֹל אֲנוּשֵׁי. אֲמַנִּים יֵשׁ
 בְּתוֹרָה דְּבָרִים שְׁלֵא נִתְּנוּ לְהִתְּלַבֵּשׁ לְמִטָּה
 בְּחֻמָּה וְשִׁכּוֹל כָּלָל, וְכִמוֹ (וַיֵּשֶׁב לֹט, א) וַיִּוֹסֶף
 הַוֵּרֵד מִצְרֵימָה וַיִּקְנֶהוּ פּוֹטִיפָר (וְעַיִן בְּפִרוּשׁ
 הַמְּשֻׁנִיּוֹת לְהַרְמַב"ם פָּרָק חֲלָק (ב"הִיסוּד הַשְּׁמִינִי"),
 וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וְאִין הַפְּרֵשׁ בֵּין וּבְנֵי חָם כּוּשׁ
 וּמִצְרַיִם (נח י, ו), וְשֵׁם אֲשֶׁתּוֹ מְהִיטְבָּאֵל (וַיִּשְׁלַח
 לוֹ, לט), וְתִמְנַע הִיְתָה פִּילְגֶשׁ (וַיִּשְׁלַח לוֹ, יב),
 וּבֵין אֲנֹכִי ה' אֱלֹקֶיךָ (יִתְרוֹ כ, ב), וְשָׁמַע יִשְׂרָאֵל
 (וְאִתְּחַנֵּן ו, ד), כִּי הִכָּל מִפִּי הַגְּבוּרָה), שְׁבַחֲיִנַת
 הַהַמְּשֻׁכָה מֵאוֹר אֵין סוּף הַמְּרָמֵז בְּאוֹתִיּוֹת אֵלוֹ
 וְסִפּוֹר זֶה לֹא יוּכַל לְהִתְּלַבֵּשׁ כָּלָל בְּחֻמָּה
 וְשִׁכּוֹל, וְלִכֵּן הַהַמְּשֻׁכָה הִיא רַק עַל יְדֵי
 הָאוֹתִיּוֹת וְהַפְּסוּקִים בְּלִבָּד, כִּי נֶעוּץ סוּפָן
 בְּתַחֲלָתָן כּו'.

ד. ולכן גם מה שלא נתלבש בחכמה, דהינו שהוא מבחינת כתר שלמעלה מהחכמה... אף על פי כן נמשך הוא גם כן על ידי האותיות שבתורה שבכתב. ולכן נקרא מקרא, שקורא וממשיך התגלות אור אין סוף על ידי האותיות אף שאינו משיג כלל. ועין מה שכתבתי מענין אותיות התורה איך ששרשן למעלה מהחכמה... בעטרה שעטרה, שהעטרה נעשה מאבנים טובות הוא בחינת אותיות התורה (וכמאמר רבותינו ז"ל כל התורה שמותיו של הקדוש ברוך הוא... ולכן אף עם הארץ שאינו מבין פרוש המלות ממשיך, מה שאין כן בתורה שבעל פה שנתלבשה בחכמה, לכך כשאינו מבין אינו ממשיך, אבל בתורה שבכתב ממשיך אף שאינו מבין ואינו תלוי כל כך בהבנת הפרוש יען מקור המשכה זו הוא מלמעלה מהחכמה כו', והינו על ידי האותיות. ולכן נקרא תורה שבכתב מקרא, שקוראים וממשיכים על ידי האותיות...).

ה. והנה בכלל למוד המקרא הוא גם כן למוד האגדות, שהרי רב האגדות הם על הפסוקים ומעט מוסר וגם הם אין משגים ובכלל מקרא יחשב.

ו. והנה בכלל מקרא הוא גם כן למוד פנימיות התורה, שהרי מדרש הזהר הוא על פסוקי התורה, ועוד שגם בלמוד רזין דאורייתא אינו משיג רק המציאות מההשתלשלות ולא המהות, אם כן אינו דומה למשנה ותלמוד שמשג מהות חכמתו יתברך ובלמוד ההשתלשלות אינו משיג כלל מהות חכמה זו... אלא רק ידיעת המציאות. ואף על פי כן דבר גדול הוא מאד כיון דאי אפשר להיות בזה השגת המהות, והרי זה כמו שבמקרא אף על פי שאי אפשר להיות ההשגה בבחינת חכמה כיון ששרשה למעלה מהחכמה לכן גם מה שאומר האותיות דבר גדול ועצום הוא... כמו כן ידיעת המציאות

מהפנימיות אף על פי שאינו משיג כלל
המהות דבר גדול הוא עד להפליא...

ז. והנה כיון שהתורה היא הממצע המקשר
ומחבר נשמות ישראל להקדוש ברוך
הוא, והממצע יש בו שני בחינות, סתים
וגלויא, אם כן בחינת הפנימיות הנקרא סתים
הוא המקשר ומחבר בחינת פנימיות של
הנשמה לבחינת פנימיות אלהותו יתברך.

(לקוטי תורה לבעל התניא, פ' ויקרא דף ה' טור ב' ואילף)

ידיעת מציאות ההשתלשלות היא מצוה
רמה ונשאה ומקמים על ידי זה מצות וידעת
היום גוי

עוד יש לומר בענין מעלת העסק בפנימיות,
על פי מה שכתוב באגרת הקדש להבין
מה שכתוב בפרי עץ חיים, דלמוד פנימיות
כוננת המצוות לא גרע מלמוד הלכותיה,
ואדרבה כו', אף שאינו משיג המהות, עד

כאן לשונו. ורצה לומר, מפני שהמצוה משג מהותה לכן ידיעת סודות המצוה אף שאינו משיג המהות לא גרע כו'. ואף שכתוב שם: מה שאין כן בסדר ההשתלשלות אף אם השיג המציאות לא עדיף מצד עצמו כלמוד המצוות שמשגי ותופס המהות כו', הרי מסיק אחר כך: אלא שידיעת המציאות מההשתלשלות היא גם כן מצוה רמה ונשאה ואדרבה עולה על כלנה, כמו שנאמר וידעת היום (ואתחנן ד, לט), דע את אלקי אביך כו' (דברי הימים א' כח, ט), ומביאה ללב שלם כו', שהוא העקר... אם כן הרי בידיעת ההשתלשלות אף שאינו משיג כלל המהות מקיים מצות וידעת כו', ולא גרע מלמוד ההלכות.

(לקוטי תורה לבעל התניא שם טור ג')

למוד פנימיות התורה הוא בכלל "שליש במקרא" ועל פי זה יתרץ מה שנדחקו גדולי המפרשים בפירוש מימרא זו דלעולם

יִשְׁלַשׁ אָדָם שְׁנוֹתָיו שְׁלִישׁ בְּמִקְרָא שְׁלִישׁ
 בְּמִשְׁנָה שְׁלִישׁ בְּתַלְמוּד... (עבודת זרה יט, ב),
 אֲמַנֵם לְפִי מָה שֶׁכָּתַב אֶתִי שְׁפִיר, דְּבַתְחִלַּת
 לְמוֹדוֹ שֶׁל אָדָם יִשְׁלַשׁ הַשְׁלִישׁ בְּמִקְרָא
 מִמֶּשׁ לְבָדוֹ, דְּאָף עַל גַּב שְׁלֵתַלְמוּד צָרִיךְ
 זְמַן יוֹתֵר, מִכָּל מְקוֹם יֵשׁ לוֹ לְמַהֵר לְלַמֵּד
 הַמִּקְרָא בְּתַחֲלָה, וְאַחֵר שֶׁהַגְּדִיל בְּחֻכְמָה יֵשׁ
 לוֹ לְקַיֵּם הַשְׁלִישׁ בְּמִקְרָא בַּתּוֹרָה שֶׁבְּכָתַב
 עִם מָה שֶׁיִּלְמַד אַחֵר כֶּף מִפְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה
 וְהַאֲגָדוֹת, שֶׁזֶה נִכְלָל הַכֹּל בְּשְׁלִישׁ בְּמִקְרָא
 כְּנִזְכָּר לְעֵיל. וְאַפְשָׁר דְּגַם לְמוֹד מְדַרְשׁ
 רַבָּה וְשָׂאֵר הַמְדַרְשִׁים הוּא בְּכֹלֵל הַשְׁלִישׁ
 בְּמִקְרָא...

וְאֵף שְׁבַהֲלֻכוֹת תַּלְמוּד תּוֹרָה מְבֹאָר
 דְּמְדַרְשׁ תּוֹרָה שֶׁהוּא סִפְרָא וְסִפְרֵי
 וְכֵהָא גְּוֹוְנָא הֵן בְּכֹלֵל שְׁלִישׁ בְּמִשְׁנָה,
 הֵינּוּ מִפְּנֵי שֶׁהֵן הֲלָכוֹת וְגוֹפֵי הַתּוֹרָה
 כְּמוֹ הַמִּשְׁנָה, מָה שֶׁאֵין כֵּן לְמוֹד

הַרְבּוֹת שֶׁהֵן אַגְדוֹת שֶׁעַל הַמִּקְרָא וּמוֹסַר הַשֵּׁם
אֶפְשָׁר שֶׁזֶה נִכְלָל בְּשִׁלִּישׁ בְּמִקְרָא...

(לקוטי תורה לבעל התנאי שם טור ג' ו'אילך)

ב. עוד יש לומר בפרוש לריח שמניף כו'
שמן תורק כו' על דרך המדרש הנ"ל
שזהו ענין לעולם ישלש אדם תלמודו שלישי
במקרא שלישי במשנה ושליש בתלמוד
(ההמשך נעתק להלן אות ט"ז)... הנה למוד הזהר
וכתבי האריז"ל הוא בכלל שלישי במקרא...
שהרי מדרש הזהר וכן מדרש רבה ושאר
המדרשות הן פרוש המקרא, ופרש רש"י
בפרק קמא דברכות (דף י"א ע"ב) שמדרש
הוא קרוב למקרא כו', עין שם. ואף
שבהלכות תלמוד תורה מבאר דמדרש תורה
שהוא ספרא וספרי וכהאי גוונא הן בכלל
שליש במשנה, הינו על כל פנים מפני שהן
פרוש דיני וגופי התורה כמו המשנה ממש,
אבל בתלמוד סודות הזהר אין השגה אפלו

לְגִדּוּלֵי הַחֲכָמִים רַק יִדְעֵת הַמְצִיאוֹת
 מֵהַשְּׁתַלְשְׁלוֹת וְלֹא הַשְּׁגַת הַמֵּהוּת כָּלֵל, וְהָרִי
 זֶה כְּעֵין לְמוֹד הַמְקָרָא שֶׁהוּא קוֹרָא בְּשִׁמוֹתָיו
 שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵף עַל פִּי שְׂאִינוּ מִשִּׁיג
 כָּלֵל עֲצָמִיּוֹת הַגְּנוּז בְּהֵן כַּנ"ל. וְכַעֲיֵן זֶה הוּא
 בְּלִמּוּד הַזֹּהַר וְעֵץ חַיִּים. וְלִכֵּן הוּא בְּכָלֵל
 שְׁלִישׁ בַּמְקָרָא... וְלִכֵּן גַּם זֶה נִקְרָא לְרִיחַ
 שְׁמַנִּיָּה, שֶׁיִּדְעֵת הַמְצִיאוֹת הִיא כְּמוֹ רִיחַ
 בְּעֶלְמָא לְגַבֵּי הַשְּׁגַת מֵהוּת חֲכָמָתוֹ יִתְבָּרַךְ
 שְׁבַמְשָׁנָה וְתִלְמוּד.

ג. וְעַל דְּרָךְ שְׁנַתְבְּאָר בְּאַגְרַת הַקְּדֹשׁ קְרוּב
 לְסוּפוֹ שְׁבַלְמוּד סֵדֵר הַהִשְׁתַּלְשְׁלוֹת אֵף
 אִם הִשִּׁיג הַמְצִיאוֹת לֹא עֲדִיף מִצַּד עֲצָמוֹ
 כְּלִמּוּד הַמְצוּוֹת שְׁמִשִּׁיג וְתוֹפֵס הַמֵּהוּת כּו',
 אֲלָא מִצַּד שִׁדְעֵת הַמְצִיאוֹת הוּא גַּם כֵּן מִצְוָה
 רַבָּה וְנִשְׂאָה וְאֲדַרְבָּה עוֹלָה עַל כְּלָנָה כְּמוֹ
 שְׁנֵאמַר וַיִּדְעַת הַיּוֹם דַּע אֶת אֱלֹקֵי אָבִיךָ כּו'
 וּמְבִיאָה לְלֵב שְׁלָם. וְעוֹד שְׁגַם הָרִיחַ וַיִּדְעֵת

הַמְצִיאֹת הוּא הָאָרֶה מִבְּחִינַת פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה
 כו'... וְלִכֵּן צָרִיךְ לְהִיּוֹת ב' הַבְּחִינּוֹת לְרִיחַ
 שְׁמֹנֶיף כו' וְשֶׁמֶן תּוֹרַק כו'.

(לקוטי תורה לבעל התניא, שיר השירים דף ג' סוף טור ג' ואלוף)

**הִנֵּה לְמוֹד הַזֹּהַר וּפְתַבֵּי הָאֶרֶץ זְכוּרֹנוּ
 לְבָרָכָה הוּא בְּכֻלָּל שְׁלִישׁ בְּמִקְרָא**

הִנֵּה לְמוֹד הַזֹּהַר וּפְתַבֵּי הָאֶרֶץ זְכוּרֹנוּ לְבָרָכָה
 הוּא בְּכֻלָּל שְׁלִישׁ בְּמִקְרָא... אָבֵל בְּלְמוֹד
 סוּדוֹת הַזֹּהַר אֵין הַשְּׂגָה אֶפְלוּ לְגִדּוּלֵי הַחֲכָמִים
 רַק יִדְעֵת הַמְצִיאֹת מֵהַשְּׁתַלְשְׁלוֹת וְלֹא
 הַשְּׂגַת הַמַּהוּת כָּלֵל, וְהָרִי זֶה כְּעֵין לְמוֹד
 הַמִּקְרָא שֶׁהוּא קוֹרָא בְּשִׁמּוֹתָיו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא אֵף עַל פִּי שְׂאִינוּ מְשִׁיג כָּלֵל
 עֲצָמִיּוֹת הַגְּנוּז בְּהֵן כַּנֶּזְכֵּר לְעֵיל. וְכְעֵין זֶה הוּא
 בְּלְמוֹד הַזֹּהַר וְעֵץ חַיִּים. וְלִכֵּן הוּא בְּכֻלָּל
 שְׁלִישׁ בְּמִקְרָא... וְלִכֵּן גַּם זֶה נִקְרָא לְרִיחַ
 שְׁמֹנֶיף, שִׁדְעֵת הַמְצִיאֹת הִיא כְּמוֹ רִיחַ

בְּעֶלְמָא לְגַבֵּי הַשָּׁגַת מֵהוּת חֲכָמְתוֹ יִתְבָּרַךְ
שְׁבַמְשָׁנָה וְתִלְמוּד.

וְעַל דֶּרֶךְ שְׁנַתְבְּאָר בְּאַגְרַת הַקִּדְּשׁ קָרוּב
לְסוּפוֹ, שְׁבַלְמוּד סֹדֵר הַהִשְׁתַּלְשְׁלוֹת אִף
אִם הִשְׁיֵג הַמְצִיאוֹת, לֹא עָדִיף מִצַּד עֲצֻמוֹ
כְּלַמּוּד הַמְצוּוֹת שְׁמִשְׁיֵג וְתוֹפֵס הַמֵּהוּת כּו',
אֲלֹא מִצַּד שְׁיַדִיעֵת הַמְצִיאוֹת הוּא גַם כֵּן מְצוּה
רְבָה וְנִשְׁאָה, וְאֲדַרְבָּה עוֹלָה עַל כְּלָנָה כְּמוֹ
שְׁכַתוּב: וַיִּדְעֵת הַיּוֹם, דַּע אֶת אֱלֹקֵי אָבִיךָ כּו'
וּמְבִיאָה לְלֵב שָׁלֵם. וְעוֹד, שְׁגַם הַרִיחַ וַיִּדְעֵת
הַמְצִיאוֹת הוּא הָאֲרָה מְבַחֲינוֹת פְּנִימִיּוֹת
הַתּוֹרָה כּו'... וְלִכֵּן צָרִיךְ לִוְמַר ב' הַבְּחִינוֹת
לְרִיחַ שְׁמַנִּיךָ כּו' וְשִׁמְן תּוֹרַק כּו'.

(לקוטי תורה לבעל התנאי, שיר השירים דף ג' סוף טור ג' ואילך)

כְּמוֹ שֶׁהַמֶּלַח נוֹתֵן טַעַם בְּבֶשֶׂר כֵּן לְמוּד
פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה נוֹתֵן טַעַם בְּנִגְלָה דְּתּוֹרָה
(הַנִּקְרָא לֶחֶם וּבֶשֶׂר)

וְהֵנָּה מְכַל זֶה יוֹבֵן בְּתוֹסַפֵּת בְּאוֹר עֲנִיָּן וְלֹא

תְּשִׁבִית מֶלֶח כּו', שְׁלֵמוּד הַפְּנִימִיּוֹת נִקְרָא
 בְּשֵׁם מֶלֶח, שֶׁהַמֶּלֶח מִמִּתְקַת הַבָּשָׂר אֵף שָׂאִין
 בּו טַעַם בְּעֵצְמוֹ כְּמוֹ הַבָּשָׂר, וְכֵן הַנִּגְלָה
 שֶׁבַתּוֹרָה נִמְשָׁל לָחֶם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (מְשָׁלִי
 ט, ה) לִכְוֹ לָחֶמוֹ בְּלַחְמִי, וְגַם לְבָשָׂר, כְּמוֹ
 שֶׁכָּתַבְתִּי בְּמָקוֹם אַחֵר עַל פְּסוּק "זֹאת הַפֶּעַם
 עֵצִים מֵעֵצִי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי", דְּקָאֵי עַל תּוֹרָה
 שְׁבַעַל פּוּה.

וְכֵן בְּגִמְרָא בְּבֵא בַתְּרָא (דף כ"ב) אָמְרוּ,
 אָכְלוּ בִישְׂרָא שְׁמִינָא בִי רַבָּא. וְהֵינּוּ
 כְּמוֹ הַלָּחֶם וְהַבָּשָׂר יֵשׁ בָּהֶן טַעַם, וּמִמֶּשׁ
 כֵּן בְּלֵמוּד הַנִּגְלָה שֶׁבַתּוֹרָה יֵשׁ בָּהּ הַשְּׂגָת
 הַמְּהוּוֹת מִמֶּשׁ, מֵה שָׂאִין כֵּן בְּלֵמוּד
 הַפְּנִימִיּוֹת שָׂאִין בְּזוֹה רַק יְדִיעַת הַמְּצִיאוֹת
 וְלֹא הַשְּׂגָת הַמְּהוּוֹת, וְהַמְּהוּוֹת נִסְתָּר וְנִעְלָם
 וְאֵינּוּ מִשְׁג כָּלֵל לְהִיּוֹת בְּבַחֲיִנַת טַעַם
 מִמֶּשׁ כְּמוֹ הַנִּגְלָה, עַד לְעֵתִיד לְבוֹא
 שְׂיִתְגַּלֶּה פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה.

וְלִכְּוֹן נִמְשָׁל לְמַלַּח, לּוֹמֵר שְׁעַם הַיּוֹת שְׁאִין בּוֹ
טַעַם, עִם כָּל זֶה הוּא דִּיקָא הַנוֹתֵן טַעַם
בְּהַבְשָׁר.

(לקוטי תורה לבעל התניא שם טור ד')

מִי שֵׁישׁ בְּיָדוֹ הֶלְכוֹת וְאִין בְּיָדוֹ מְדַרְשׁ
[סודות התורה], לֹא טַעַם טַעַם שֶׁל
יְרֵאת חַטָּא

וְזֶה שְׁאֵמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוּם לְבִרְכָה בְּאָבוֹת
דְּרַבֵּי נֶתָן (סוף פֶּרֶק כ"ט) וְכֵן הוּא גַם כֵּן
בְּבִרְכוֹת כָּל מִי שֵׁישׁ בְּיָדוֹ מְדַרְשׁ וְאִין בְּיָדוֹ
הֶלְכוֹת לֹא טַעַם טַעַם שֶׁל חֲכָמָה, כָּל מִי שֵׁישׁ
בְּיָדוֹ הֶלְכוֹת וְאִין בְּיָדוֹ מְדַרְשׁ לֹא טַעַם טַעַם
שֶׁל יְרֵאת חַטָּא, פִּירוּשׁ: שֶׁהֶלְכוֹת נִקְרָא טַעַם
שֶׁל חֲכָמָה לְפִי שְׂבִהֵן וְעַל יָדֵן מְשַׁג הַמַּהוֹת
חֲכָמָתוֹ יִתְבַּרֵךְ שֶׁנִּתְלַבְּשָׁה בְּהֶלְכָה זוֹ, מֵה
שְׁאִין כֵּן בְּלִמּוּד הַפְּנִימִיּוֹת הַנִּקְרָא מְדַרְשׁ אִין
מְשַׁג הַמַּהוֹת מִמֶּשׁ, וְלִכְּוֹן נִקְרָא שְׁלֹא טַעַם
טַעַם שֶׁל חֲכָמָה, פִּירוּשׁ: הַמַּהוֹת מִמֶּשׁ. וְעַם

כָּל זֶה מִי שֵׁישׁ בְּיָדוֹ הֵלְכוֹת וְאֵין בְּיָדוֹ מְדָרְשׁ
 לֹא טַעַם טַעַם שֶׁל יִרְאַת חֹטֵא, כִּי אִף שֶׁבְּלִמּוּד
 הַמְדָרְשׁ אֵין מְשַׁג רַק הָאֲרָה, מִכָּל מְקוֹם זֶה
 הֵאֲרָה מְבִיאָה לְיַד יִרְאַת חֹטֵא... וְעוֹד, כִּי
 אִף שְׁזָהוּ רַק הָאֲרָה, הִנֵּה הִיא הָאֲרָה מִבְּחִינּוֹת
 הַפְּנִימִיּוֹת, כִּי אוֹרֵיתָא סְתִים וּגְלִיא.

(לקוטי תורה לבעל התניא שם טור ד')

**עַל יְדֵי שִׁירְאַת הַשֵּׁם הִיא אוֹצְרוֹ, עַל יְדֵי
 זֶה הַתּוֹרָה נִקְרָא תּוֹרַת הַשֵּׁם**

וְזָהוּ גַם כֵּן עֲנִין מְאֹמֵר רְבוּתֵינוּ זְכוֹרֹנָם
 לְבִרְכָה פָּרַק ב' דְּשֶׁבֶת (דף ל"א סוף עמוד
 א'), קִבְעַת עֵתִים לַתּוֹרָה כּו', פִּלְפֶּלֶת בְּחֻכְמָה
 כּו', וְאַפְלוּ הָכִי אֵי יִרְאַת הַשֵּׁם הִיא אוֹצְרוֹ
 אֵין, אֵי לֹא לֹא, מְשָׁל לְאָדָם שְׁאֹמֵר לְשְׁלוּחוֹ:
 הַעֲלָה לִי כּוֹר חֲטִין לְעֲלִיָּה, הֶלֶךְ וְהַעֲלָה לוֹ,
 אָמֵר לִיָּה, עֲרִבְתָּ לִי בְּהֵן קֵב חֲמִטִין, אָמֵר לִיָּה
 לָאוּ, אָמֵר לִיָּה מוּטָב שְׁלֹא הַעֲלִיתָהּ. וְהַעֲנִין,

כִּי חָטָה הוּא כ"ב אַתּוּן דְּאוּרִיתָא. וְקַב
 חֲטָמִין פֶּרֶשׁ רִש"י אֶרֶץ מְלַחָה, וְהוּא עֲנִין וְלֹא
 תְּשִׁבִית מְלַח כּו'. וְזֶהוּ שְׁנֹזְפֵר עֲרִבְתָּ לִי בְּהֵן
 קַב חֲמָטִין, דְּתַבְתָּ לִי מִיְתֵר, אֲלֵא דְרַצָּה לֹמֵר
 שְׁעַל יְדֵי שְׂרִיאַת הַשֵּׁם הִיא אוֹצְרוֹ אֲזִי הַתּוֹרָה
 וְהַחֲטִים הֵם לִי, וְנִקְרָא תּוֹרַת הַשֵּׁם... מֵה
 שְׂאִין כֵּן תּוֹרָה בְּלֹא יִרְאֶה כּו'.

(לקוטי תורה לבעל התניא שם דף ו' טור א')

מַעֲלַת עֲנִין "לְרִיחַ שְׁמָנִיךָ" [לְמוֹד
 פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה] עַל "שְׁמֵן תּוֹרַק" [לְמוֹד
 נִגְלָה דְּתּוֹרָה]

א. עוֹד יֵשׁ לֹמֵר בְּפִרוּשׁ לְרִיחַ שְׁמָנִיךָ כּו'
 וְשְׁמֵן תּוֹרַק כּו'... הִנֵּה בְּלְמוֹד הַמְצוּוֹת
 מְשַׁנָּה וְתִלְמוֹד מְשִׁיג וְתוֹפֵס הַמַּהוּת חֲכָמְתוֹ
 יִתְבָּרֵךְ מֵאַחַר שְׁנַת־לְבָשָׁה בְּדַבְרִים גְּשָׁמִיִּים
 שֶׁהֵן רְצוֹנוֹ וְחֲכָמְתוֹ יִתְבָּרֵךְ מִמֶּשׁ, וְזֶהוּ עֲנִין
 שְׁמֵן תּוֹרַק כּו', מֵה שְׂאִין כֵּן בְּסִפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת

שַׁבְּתַנִּיךָ שְׂאִינוּ מְשֹׁגַג כָּלֵל חֲכָמְתוֹ יִתְבָּרַךְ
הַמְּלַבֶּשֶׁת בְּתִבּוֹת וְצִרוּפֵי אוֹתִיּוֹת, וְכִמּוֹ שְׁכַתְּב
בְּזוֹהַר בְּהַעֲלִתְךָ (דף קנ"ב ע"א) שֶׁפִּשְׁטִיּוֹת
הַמּוֹבְנִין מִן הַסְּפוּר מַעֲשִׂיּוֹת שֶׁבִּתְוֹרָה נִקְרָא
לְבוֹשָׁא דְאוּרִיתָא, וּבְאֵר הַרְמ"ז שֶׁם, כְּמוֹ
עַל דְּרָךְ מְשָׁל פְּסוּק וְאַלֶּה כּוֹ' בְּאַרְצֵי אֲדוּם
כוֹ', שְׂוֹדָאֵי מַעֲשֵׂה שְׁהִיָּה כְּךָ הִיָּה וְאִין
יּוֹצֵא מְדֵי פִּשְׁוֹטוֹ, אֲבָל אִין כְּוֹנֵת ה' בּו
בְּעֵצִים אֲבָל בָּהּ נִגְנְזוּ סוּדוֹת עוֹלָם הַתְּהוֹ
כוֹ', עֵינֵי שֶׁם וּבְזוֹהַר שֶׁם (דף קמ"ט ע"ב)
שֶׁהָאֵרִיךְ בְּזוֹהַר.

ב. וּבַפְּרָדִס (שְׁעַר כ"ז פֶּרֶק א') הָאֵרִיךְ בְּבֵאוֹר
מֵאֲמַר הַזוֹהַר הַנִּלְל, וְכַתְּב וְזוֹהַר לְשׁוֹנוֹ: אֲבָל
כְּאֲשֶׁר יָבוֹא הָאָדָם לְלַמֵּד בְּתוֹרָה, צָרִיךְ
שִׁיְהִיָּה כְּוֹנֵתוֹ שֶׁהוּא לוֹמֵד הָעֵנִין הַהוּא בְּמָה
שֶׁהֵם דְּבָרִים אֱלֹקִיִּים שֶׁנֶּעְלָה מִמֶּנּוּ עֵצִים
פְּנִימִיּוֹתָם וְכוֹ', וְעַם הַיּוֹת שֶׁהוּא לֹא יִשְׁכִּיל
בָּהּ פִּי אִם פִּשְׁטִיּוֹת הַסְּפוּר, וְאִין צָרִיךְ לוֹמַר

זֶה אֵלָא אֶפִּילוּ מִי שְׁלֵא יְבִין כָּלֵל כּו', גַּם לוֹ
יֵשׁ שְׂכָר טוֹב, עכ"ל.

ג. וְלִכֵּן הָאוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה וּפְשָׁטֵיּוֹת הַסְּפֹר
נִקְרָא רֵיחַ שְׁמָנִיךָ, כִּי עִם הֵיּוֹת שְׁאִינוֹ
מוֹבָן וּמְשֻׁגַּג כָּלֵל פְּנִימִיּוֹת חֲכָמָתוֹ יִתְבָּרֵךְ
הַגְּנוּזָה וּמְלַבֶּשֶׁת בְּסִפּוֹר מַעֲשֵׂה וְאוֹתִיּוֹת
הֵהֱם... עִם כָּל זֶה הָאוֹתִיּוֹת וּפְשָׁטֵיּוֹת הַסְּפֹר
הֵן הֵן רֵיחַ שְׁמָנִיךָ, שְׁבָהֶם וְעַל יָדָם מִמְּשִׁיךְ
הַקּוֹרָא בַּמֶּקְרָא רֵיחַ וְהָאֲרָה מִבְּחִינַת שְׁמֵן
מִשְׁחַת קֹדֶשׁ, וְכִמוֹ עַל דְּרָךְ מְשָׁל שְׁמֵרִיחִים
רֵיחַ הַטּוֹב אֵף עַל פִּי שְׁאִינוֹ טוֹעֵם אוֹתוֹ בְּפִי
כָּלֵל וְאֵף עַל פִּי שֶׁהוּא רְחוֹק מִמֶּנּוּ כּו'.
וְאִדְרָבָה הָרֵיחַ הַזֶּה נִמְשָׁךְ מִמְּקוֹם עֲלִיּוֹן
בְּיוֹתֵר, שֶׁהוּא בְּחִינַת שְׁמֵן הַמְּרִיחַ שְׁלִמְעָלָה
מִבְּחִינַת שְׁמֵן סֵתָם, חֲכָמָה עֲלִיּוֹנָה כּו', וְלִפִּי
שֶׁהוּא גְבוּהָ יוֹתֵר בְּמַעְלָה לֹא יָכוֹל לָבוֹא
בְּהַתְגַּלוֹת בְּבְחִינַת קְרוֹב בְּבְחִינַת טַעַם כְּעֲנִין
שְׁמֵן תּוֹרָק כּו', אֵלָא בְּבְחִינַת רֵיחַ לְבַד כּו'...

וְאֵף עַל פִּי כֵן יֵשׁ גַּם כֵּן מֵעֵלָה יִתְּרָה וְעֲצוּמָה
 בְּבַחֲיִנַת שְׁמֵן תּוֹרַק שֶׁהוּא הַמְשָׁכַת עֲצָמִיּוֹת
 חֲכָמָה עֲלִיוֹנָה וְלֹא רִיחַ וְהָאֲרָה לְבַד כּו',
 וּשְׁנִיָּהֶם כְּאֶחָד טוֹבִים.

(לקוטי תורה לבעל התניא, שיר השירים דף ג' טור ג')

הזהר סגלה אף שאינו מבין

וּבְנִדּוּן שְׁאֵר הַלְמוּד יִהְיֶה בְּזֶה הָאֶפֶן: מִי
 שֶׁהוּא בְּעַל עֵסֶק גָּדוֹל יִהְיֶה רַב לְמוֹדוֹ
 בְּזֶהר הַקְדוּשׁ אֵף שְׁאִינוּ מִבִּין, כִּי מָה אֲכַפֵּת
 לִי שְׁאִינוּ מִבִּין אֶפְלוּ הֵכִי הוּא סִגְלָה.

(מאמרי אדמו"ר הזקן הקצרים דף תקע"א)

בשבת ילמד כל היום זהר

יְלַמֵּד בְּכָל יוֹם זֶהר מְעֵט, וּבִשְׁבֻת כָּל הַיּוֹם
 זֶהר. (מאמרי אדמו"ר הזקן פרשת תצא דף תתל"א)

מִי שֶׁהוּא בְּעַל עֵסֶק גָּדוֹל, יִהְיֶה רַב לְמוֹדוֹ
 בְּזֶהר הַקְדוּשׁ, עֵת קְבוּעַ בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד

ספרי מוסר, ובפרט בספר הזוהר במאמר קן צפור.
 (אדמו"ר הזקן - בעל התניא)

על ידי טעימת יינה של תורה, פנימיות התורה, מתעורר האדם באהבה נפלאה שלמעלה מן הדעת וההשגה

פנימיות התורה הוא בחינת משקה המשפרת, כמו יין לאחר שנכנס במעיו יצא מהעלמו ומתגלה ואז משפר ומבלבל הדעת וההשגה מפני שהיה בו כח שלמעלה מן השכל בהעלם, ועתה יצא ונתגלה, כמו כן ברזין דאורייתא שהוא מה שלא נתלבשה במצוה אלא הן ספור גדלת אור אין סוף ברוך הוא למעלה עד אין קץ ולמטה עד אין תכלית וכו' להשפיל ולהשיג סדר כל ההשתלשלות ולספר בשעור קומת עצמות המאציל והנאצלים, כמו כל מאמרי האדרא רבה ואדרא זוטא שהוא בחינת

אֶהְבֶּה רַבָּה שְׁלֹמֶעֱלָה מִן הַדַּעַת וְכוּ' וְרִזִּין
דְּאוּרִיתָא שְׁלֹמֶעֱלָה מִן הַהִשְׁגָּה בְּהַעֲלֵם גָּדוֹל,
וְכִשְׁטוּעָמִים וּמְשִׁיגִים יִתְבַּלְבַּל דַּעְתּוֹ, כְּלוּמַר
שְׁנוּלֵד לוֹ מִחֶמֶת הַהִתְבּוֹנְנוֹת בְּהֵם אֶהְבֶּה
נִפְלְאָה שְׁלֹמֶעֱלָה מִן הַדַּעַת וְהַהִשְׁגָּה וְכוּ'.

(ספר מאמרי אדמו"ר הזקן (בעל התניא) תקס"ג חלק ב', ד"ה והשתיה כפדת)

וּכְמוֹ שְׁשִׁמְעֵנוּ בְּפִרוּשׁ מִפִּי אַדְמו"ר הַזְקֵן
(בַּעַל הַתְּנִיָּא) בְּלִיאֲזַנִּי, שֵׁשׁ בְּחִינַת
טְמֵטוּם הַמַּח וְכוּ', וְלָזֶה מוֹעִיל קְרִיאַת דְּבָרֵי
הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ אֲף דִּלָּא יָדַע מַאי קָאָמַר.

(חנה אריאל, להרי"א מהומיל, שמות עמוד ס"ד)

לְהַנְצִיל מִמַּחֲשָׁבוֹת זָרוֹת בְּעַת הַתְּפִלָּה

שְׁמַעְתִּי מִמֶּהָר"ם הַלּוֹי יִפֶּה שְׁאָמַר בְּשֵׁם
אַדְמו"ר הַזְקֵן (בַּעַל הַתְּנִיָּא) נִשְׁמַתּוּ
בְּגַנְזֵי מְרוּמִים: סְגֻלָּה לְמַחֲשָׁבוֹת זָרוֹת בְּעַת
הַתְּפִלָּה הוּא ג' דְּרָכִים וְכוּ', וְכֵן סֵפֶר הַזֹּהַר
הַלְשׁוֹן מְסַגֵּל לְנִשְׁמָה אֲף עַל פִּי דִּלָּא יָדַע מַאי

קאָמַר, וְלָכֵן כִּיּוֹן שְׂגִי דְבָרִים אֵלּוּ אֵינָם
צָרִיכִים כּוֹנֵה, לָכֵן מוֹעִילִים לְטֵהר הַמַּחֲשָׁבָה
מִמַּחֲשָׁבוֹת זָרוֹת.

(ספר מגדל עז, מאמרי דברי אלקים חיים מאדמו"ר חב"ד, עמ' תכ"ו)

**סגלה לבעל עסק שיהיה רב למודו
בזהר הקדוש**

בְּנִדּוֹן שְׁאָר הַלְמוּד יִהְיֶה בְּזֵה הָאָפֶן, מִי שֶׁהוּא
בַּעַל עֵסֶק גָּדוֹל יִהְיֶה רַב לְמוּדוֹ בְּזֵהר
הַקְּדוֹשׁ, אִף כְּשֶׁאֵינוֹ מִבֵּין, כִּי מָה אַכְפֵּת לִי
שֶׁאֵינוֹ מִבֵּין, אֲפֹלוּ הֵכִי הוּא סְגָלָה.

(מאמרי אדמו"ר הזקן הקצרים דף תקע"א)

עֲנִין לְמוּד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה שֶׁהָאֵרִיכוּ בְּזֵהר
וְתִקּוּנֵים וּבְעֵץ חַיִּים בְּחִיּוּב לְמוּד זֶה,
וְכִמוֹ שֶׁכָּתַב בַּסֵּפֶר רֵאשִׁית חֲכָמָה בַּהַקְּדָמָה
וּבִשְׁל"ה בְּמַסְכַּת שְׁבוּעוֹת שְׁלוֹ בַּפָּרֶק גַּר
מִצְוֵה הַפְּלִיג מְאֹד בְּמַעֲלַת לְמוּד זֶה... וְהֵנָּה
בְּכָלֵל מְקָרָא הוּא גַם כֵּן לְמוּד פְּנִימִית הַתּוֹרָה

שְׁהָרֵי מְדַרְשׁ הַזוהַר הוּא עַל פְּסוּקֵי הַתּוֹרָה.

(לקוטי תורה פרשת ויקרא דף ה:)

שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה דְבָרִים הֵם לְהִסִּיר כָּל הַמוֹנְעִים
בְּתַפְלָה וְכוּ', וְהַג' הוּא עֵסֶק וְלַמּוֹד
דְּבָרֵי מוֹסֵר הַנִּמְצָאִים בַּזוהַר מְלִשׁוֹן הָאָרֶה,
שְׁמַאִיר בְּמָקוֹם הַחֲשׂוֹךְ שֶׁהוּא חֻכְמַת אֲמֵת.

(לקוטי תורה פרשת תבוא)

לְמוֹד בַּזוהַר הַקָּדוֹשׁ מִסִּיר טְמֵטוֹם הַלֵּב.

(מאה שערים לבעל התניא)

לְקַט מְשִׁיחוֹת הַרְבֵּי מְלִיּוּבָאוּיִטְשׁ זצ"ל

לְמוֹד הַזוהַר מְרוֹמֵם אֶת הַנֶּפֶשׁ - לְמוֹד
הַמְדַרְשׁ מְעוֹרֵר אֶת הַלֵּב - וְאֲמִירַת תְּהִלִּים
בְּבִכּי וּדְמָעוֹת "שׁוֹטְפֵת אֶת הַכְּלִי"

ט"ו טבת - הַסִּכַּת וְשִׁמְעַי יִשְׂרָאֵל! הֵעֵת הַזֹּאת
הִיא מוֹעֵד הַגְּאֻלָּה עַל יְדֵי מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ

וְהִיסוּרִים הַבָּאִים עָלֵינוּ הֵם חֲבֵלֵי מְשִׁיחַ. אֵין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין אֶלָּא בְּתִשׁוּבָה. אֵל תִּאֲמִינוּ לְנָבִיאֵי הַשָּׁקֶר הַמְּבִטִיחִים לָכֶם יְשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת... זְכְרוּ דְבַר הַשֵּׁם (יְרַמְיָהוּ יז, ה) "אָמַר הַשֵּׁם אָרוּר הַגֹּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּאָדָם וְשֵׁם בְּשׂוֹר זָרְעוֹ וּמִן הַשֵּׁם יִסוּר לְבוֹ". שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד הַשֵּׁם אֱלֹקֶיךָ וְהִכֵּן עַצְמְךָ וּבְנֵי בֵיתְךָ לְקַבֵּל פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ. הִבָּא בְּקָרוֹב מִמֶּשׁ.

ט"ז טבת - הרבי "צמח צדק" אמר פעם ביחידות: למוד הזהר מרומם את הנפש, למוד המדרש מעורר את הלב, ואמירת תהלים בבכי ודמעות "שוטפת את הכלי".

(ספר חגי ומועדי ישראל שעי"ר. ר. זמיר, וכן נדפס בספר שיחות לנער כרך ד' תשכ"ו - תשכ"ח)

בְּקֶשֶׁר לְכַנוּסֵי הַיְלָדִים, לְמוֹד הַזְהָר

הוֹרְאוֹתָיו הָאֲחֵרוֹנוֹת שֶׁל כְּבוֹד קִדְשֵׁת אָדְמוֹ"ר (שְׁלִיט"א) (זְכֹר צְדִיק

לְבָרְכָהּ) בְּקֶשֶׁר לְכַנוּסֵי הַיְלָדִים, לְמוֹד הַזֶּהר וְכוּ', מוֹכִיחִים לְמַעַלָּה מִכָּל צֶל שֶׁל סֶפֶק, עַל גְּדֹל הַשְּׁעָה בָּהּ אָנוּ נִמְצָאִים, וְלִכֵּן דּוֹקָא בְּרָגְעִים גְּדוֹלִים אֵלּוּ מִטְּלַת הַחֹבֶבֶה שֶׁל כְּלָנוּ, לֵאלֹא יוֹצֵא מִהַכָּלֵל, לְהַתְגַּיֵּס בְּמַרְץ לְמִבְצָעֵי הַקְּדוּשִׁים שֶׁל כְּבוֹד קְדוּשַׁת אֲדָמוֹ"ר (שְׁלִיט"א) (זְכַר צַדִּיק לְבָרְכָהּ), וּבְמִיחָד בְּכָל הַקְּשׁוֹר לְמִבְצָע "וְהַשִּׁיב לֵב אָבוֹת עַל בְּנֵים". מִבְּצָע זֶה חַיֵּב לְהִיּוֹת חָקוֹק בְּמַחֲנוּ וּבְלְבוֹתֵינוּ, עֲשָׂרִים וָאַרְבַּע שָׁעוֹת בַּיּוֹמָה, וְעַל כָּל אֶחָד וָאֶחָת מֵאַתָּנוּ, לְתַת לְעַצְמוֹ דִּין וְחֶשְׁבוֹן, יוֹם יוֹם, שְׁעָה שְׁעָה, מֶה נַעֲשֶׂה וּמֶה יִכּוֹל לְהַעֲשׂוֹת בְּעֵנִין זֶה.

(עֲלוֹן כֶּפֶר חב"ד תש"מ - תשמ"א, דְּבַר הַמְּעַרְכָּת)

הַגָּאוֹן רַבִּי מְנַחֵם זְעֵמְבָא זְכַר צַדִּיק לְבָרְכָהּ:
גַּם בְּלִי הַבְּנָה מְקִיִּים מִצּוֹת לְמוֹד
וְרֵאִיתִי בְּהַסְכָּמַת הַגָּאוֹן רַבִּי מְנַחֵם זְעֵמְבָא
זְכַר צַדִּיק לְבָרְכָהּ עַל הַסֶּפֶר יִלְקוּט

לח | כ"ק אדמו"ר הזקן הרב בעל התניא זוהר חב"ד

נחמני, וזה לשונו: "ראיתי חדוש בדברי רבינו הרב מלאדי זכר צדיק לברכה בלקוטי תורה ויקרא, שכתב דגם לדעת המגן אברהם בארח חיים, דאם אינו מבין למודו אינו מקיים בזה מצות תלמוד תורה, באגדה אינו כן, דשם גם בלי הבנה מקיים מצות למוד",
יעין שם.

מְרֻנָא וְרַבְנָא הוּד כ"ק אַדְמו"ר הַזְקֵן הַרְבַּ בְּעַל הַתְּנִיָא

ספר תורה אור פרשת חיי שרה דף ט"ז עמוד ב'

עקר הדבר הם תורה ומעשים טובים

ועתה צריך להבין ענין אהבה ויראה שהם רק גדפין לבד להגביה עקר הדבר שהם תורה ומעשים טובים. ולהבין מהות

הָאֵהָבָה מָה הִיא. הִנֵּה בְקָרִיאַת שְׁמַע צָרִיךְ
שְׁיִמְלִיכוּהוּ לְמַעְלָה וּלְמַטָּה וּלְאַרְבַּע רוּחוֹת
הָעוֹלָם. פְּרוּשׁ דְּכִתִּיב "מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ"
וְתִרְגְּמוּ זִיו יְקָרִיָּה שֶׁהוּא רַק זִיו וְהִתְפַּשְׁטוֹת
וְהָאָרֶה בְּלָבָד הַמְתַּלְבֶּשֶׁת תוֹךְ כָּל עֲלָמִין,
וְכִתִּיב אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ אֲנִי מְלֵא
בְּבַחֲיִנַת עֲצָמוֹת אֱלֹקוֹת שְׁאִינוֹ נִתְּפָס תוֹךְ
מִדָּה וּגְבוּל. וְהֶעֱנִין שְׁשֵׁנִיָּהֶם אֲמַת כו'. כַּמְּשָׁל
בְּטוֹל זִיו הַשָּׁמֶשׁ בְּמִקּוֹר הַשָּׁמֶשׁ עֲצָמָה כִּידוּעַ
שְׁבָאֲמַת עֲצָמוֹת אֱלֹקוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ. אֵךְ
מָה שֶׁהוּא מִתְּפַשֵּׁט תוֹךְ כָּלִי וּגְבוּל הוּא בְּטֹל
וְנִכְלָל בְּמַהוּתוֹ וְעֲצָמוֹתוֹ אֱלֹקוֹת כו'.

יְתַעוֹרֵר בְּלֵב תְּשׁוּקָה וְלֹא יִפְרֵד כָּלֵל

וְהִנֵּה כְּשִׁיתְּבוֹנֵן אָדָם הֵיטֵב בְּזֶה בְּפִסּוּקֵי
דְּזִמְרָה וּבְקָרִיאַת שְׁמַע, אֵיךְ שְׁבָאֲמַת
הוּא כֵּן שֶׁהָעוֹלָמוֹת בְּטֹלִים בְּמִקּוֹר חַיּוּתָם רַק
מִפְּנֵי שֶׁהָאָדָם הוּא בְּכָלִי גִשְׁמֵי הַגּוֹף שֶׁהוּא

מִשְׁכָּא דְחַוְיָא שְׁמַתְגַּדֵּל וּמִתְרַבֵּה מִגְּשָׁמִיּוֹת
הַמִּסְתִּיר וּמַעֲלִים שְׁלֵא יוּכַל לְרֹאוֹת בְּעֵינַי
רְאִיהַ חוֹשִׁית אֲזִי יִתְעוֹרֵר בְּלֵב תְּשׁוּקָה שְׂיִהְיֶה
קָשׁוּר בְּהַתְּבוֹנְנוֹת זֶה כָּל הַיּוֹם וְלֹא יִפְרֹד מִמֶּשׁ
כָּלֵל. וְזֶהוּ קִבְּלַת מַלְכוּת שָׁמַיִם בְּפָסוּק רֵאשׁוֹן
וְאֶהְבֶּת שְׂיִהְיֶה הַיְי"ה אֶלְקִיךָ שְׂיִהְיֶה תָּמִיד
קָשׁוּר בְּהַתְּבוֹנְנוֹת זֶה בְּטוֹל הָעוֹלָמוֹת לְהַמְחִיָּה
וּמֵהוּהָ אוֹתָם.

**בְּעֶסְקוּ בַתּוֹרָה נַעֲשֶׂה יְחִוּד אֲמַתֵּי עַם
הַתּוֹרָה וְאוֹרֵיָתָא וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כֹּלֵא
חַד מִמֶּשׁ**

רַק מִפְּנֵי הַיּוֹת כִּי גוֹפּוֹ הַגְּשָׁמִי לֹא יוּכַל לְקַבֵּל
בְּטוֹל אֲמַתֵּי הַנּוֹזֵכֵר לְעִיל יִגְמֹר בְּדַעְתּוֹ
בְּקִרְיַאת שְׁמַע עֲנִיךָ לְמוֹד הַתּוֹרָה בְּאָמְרוֹ
וְדַבְּרַת בָּם. דְּהֵינּוּ שְׁנַפְּשׁוּ הָאֱלֻקִּית בְּעֶסְקוֹ
בַּתּוֹרָה נַעֲשֶׂה יְחִוּד אֲמַתֵּי עַם הַתּוֹרָה
וְאוֹרֵיָתָא וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כֹּלֵא חַד מִמֶּשׁ

כִּי אוֹרֵייתָא מִחֻכְמָה עֲלָאָה נִפְקַת וְנִתְלַבְּשָׁה
בְּעֵנִינֵי זֶה הָעוֹלָם וְכִשְׁאָדָם מִלְּבִישׁ נִפְשׁוֹ
הָאֱלֻקִּית בְּעֵנִינֵי לְמוֹד הַתּוֹרָה שְׂבֻזָּה הָעוֹלָם
אֲזִי גַם שָׂרֵשׁ נִפְשׁוֹ לְמַעְלָה מִתְלַבֵּשׁ גַּם כֵּן
בַּתּוֹרָה שְׁלִמְעָלָה עַד רוּם הַמַּעְלוֹת וְנַעֲשֶׂה שֵׁם
יְחִוּד גָּמוּר.

**יְשִׁיב אֶל לְבוֹ שֵׁהשֵׁם הוּא הַמוֹצִיא אוֹתוֹ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם**

וְזֶהוּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹשֵׁב וְשׁוֹנֶה כְּנֶגְדּוֹ
כַּנִּ"ל. וְזֶהוּ ה' צִלְף פְּרוּשׁ כְּמוֹ צֶלַל. וְהִנֵּה
כְּתִיב אֲנִי הוֹי"ה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. פְּרוּשׁ שְׁלֵא יֵאמֶר הָאָדָם בְּדַרְךְ
שְׁפָלוֹת הָאֵיף יִגִּיעַ לְמַדְרַגַּת הַיְחִוּד בַּתּוֹרָה
וְתִפְלָה מֵאַחַר שֶׁהוּא עֲדִין אֵינוֹ סוּר מֵרַע גָּמוּר
כו' וְהוּא עֲדִין בְּשִׁלְמוֹת אֶצְלוֹ. זֹאת יְשִׁיב אֶל
לְבוֹ שֵׁהשֵׁם הוּא הַמוֹצִיא אוֹתוֹ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.
פְּרוּשׁ שֶׁהוּא מְבַדִּיל וּמְפָרֵשׁ בְּנִפְשׁוֹ הַטּוֹב מִן

הַרַע הַנֶּפֶשׁ אֱלֻקִית מִנֶּפֶשׁ הַבְּהֵמִית כִּשֶׁהוּא
עֲדִין לֹא עָשָׂה רַע בַּפֶּעַל מִמֶּשׁ. וְאַפִּילוּ רָשָׁע
גָּמור הוּא מִמְּשִׁיךְ בְּנֶפְשׁוֹ הָאֱלֻקִית בְּעֶסְקוֹ
בַּתּוֹרָה רַק שֶׁעָלָיו נֶאֱמַר וְלָרָשָׁע אָמַר אֱלֻקִים
מֵה לָּךְ לְסִפּוֹר חֻקֶי. פְּרוּשׁ שָׂאִין תּוֹעֵלֶת לְנֶפֶשׁוֹ
הָאֱלֻקִית מִפְּנֵי שֶׁעָלָיו נֶאֱמַר וְתִשְׁלַךְ דְּבָרֵי
אַחֲרָיִךְ שֶׁלֹא יוּכַל לְהַמְשִׁיךְ בַּתּוֹךְ פְּנִימִיּוֹתוֹ
וְדִי לַמִּבִּין.

מִרְנָא וְרַבְּנָא הוּד כ"ק אֲדַמו"ר הָאֶמְצָעִי נ"ע מְלִיּוּבְאוּוִיטְשׁ

בַּהֲקַדְמָתוֹ לְסִפְרוֹ הַקְּדוֹשׁ אִמְרֵי בֵּינָה

נוֹדַע לְכָל בָּאֵי שַׁעְרֵי אוֹר תּוֹרַת אֶמֶת

הַיּוֹת נוֹדַע לְכָל בָּאֵי שַׁעְרֵי אוֹר תּוֹרַת אֶמֶת
שֶׁהִיא יוֹצֵא מִפְּרֶשׁ מִפִּי קְדוֹשׁ עֲלִיּוֹן

כבוד אֲדוֹנָי אָבִי מוֹרֵי וְרַבֵּי זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה בְּכָל
דְּרָשׁוֹתָיו מְדֵי שֶׁבֶת בְּשֶׁבֶתוֹ בְּכָל יְמֵי חַיִּים
חַיּוֹתוֹ בְּרַבִּים וּבִיחִידוֹת לִיחִידֵי סִגְלָה הַכֹּל הִיָּה
לְקַבֵּעַ אַחַדוֹת הַשֵּׁם הַפְּשׁוּטָה שֶׁהוּא בְּחִינַת
עֲצָמוֹת אוֹר אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא בְּמַח וְלֵב כָּל
אֶחָד כְּפִי אֲשֶׁר יוּכַל שְׂאֵת בְּכָל חַד לְפִי שֶׁעוֹרָא
דִּילִיָּה בְּפָנִים מְסִבִּירוֹת וּמְאִירוֹת בְּנַפְשׁ הַשׁוֹמֵעַ
וּמְקַבֵּל. וְיִסוּדוֹת דְּבָרֵי קִדְשׁוֹ הֵמָּה כְּתוּבִים
נִמְצְאוּ בְּרַב דְּבָרָיו הַכֹּל עַל עֲנִין יְחוּד אֱלֻקוֹת
הָאֲמִתִּי בְּבְחִינַת יְחוּדָא עֲלָאָה וְיְחוּדָא תַּתָּאָה
שֶׁהוּא ב' שְׁמוֹת דְּהוּי"ה וְאֱלֻקִּים כְּמוֹ שְׁכָתוּב
וְיִדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל לְבַבְךָ כִּי הוּי"ה הוּא
הָאֱלֻקִּים וְכֵן אַתָּה הָרְאֵת לְדַעַת כִּי הַשֵּׁם הוּא
הָאֱלֻקִּים וְכֵהָאֵי גְוֹנָא רַבִּים בְּכְתוּבִים.

כָּלְלָא דְכָל אוֹרֵיתָא שְׁבַכְתָּב וְשַׁבְעַל פָּה
יְסוּד כָּל הַמְצוּוֹת

וְאָמְרוּ בְּזוּהַר תְּרוּמָה דְדָא כָּלְלָא דְכָל אוֹרֵיתָא
שְׁבַכְתָּב וְשַׁבְעַל פָּה יְסוּד כָּל הַמְצוּוֹת

שֶׁהֵן רַק יְחִוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיה
שֶׁהוּא ב' שְׁמוֹת דְּהוּי"ה וְאַלְקִים כִּידוּעַ וְהוּא
הַנִּקְרָא בְּזֵהר סוֹבֵב כָּל עֲלָמִין וּמְמַלֵּא כָּל
עֲלָמִין וְהֵינוּ שֹׁמְעֵי יִשְׂרָאֵל וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד
מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד שֶׁנִּקְרָא יְחִוּדָא עֲלָאָה
וְיְחִוּדָא תַּתָּאָה.

לְדַרְשׁ הַשֵּׁם בְּאַמֶּת וּבִתְמִים

כִּידוּעַ לְכָל יוֹדְעִים וּמְבִינִים יְשָׁנִים גַּם
חֲדָשִׁים אֲשֶׁר טָעְמוֹ בְּנַפְשָׁם מְעַט
מְזַעֵיר לְקַבֵּעַ בְּמַחֵם וּלְבָם אַחְדוּת הַשֵּׁם
הַפְּשוּטָה וְיְחִוּדוֹ יִתְבָּרַךְ לְקִרְבֵּי אֵל הַשֶּׁכֶל
וְהַלֵּב בְּכַמָּה מִיָּנִי אֶפְנִים שׁוֹנִים אִישׁ אִישׁ לְפִי
הִכְנַת לְבָבוֹ וּמַחוֹ לְדַרְשׁ הַשֵּׁם בְּאַמֶּת וּבִתְמִים
וּבְרַגְלֵי לֵוִי הִיגִיעָה וְהָעֲבוּדָה בְּמַח וּלֵב שָׁלֵם
כָּל יְמֵי חַיֵּי הַבָּלוּ כו'.

הָעֶקֶר וְיִסוּד כָּל הַתּוֹרָה וּמִצְוֹת

וְלִזְאֵת אֲמַרְתִּי לְנַפְשִׁי זֶה כַּמָּה שְׂמִצּוּהַ וְחֻבָּה
עָלַי לְלַקֵּט בְּאֲמָרִים מִתּוֹךְ וְתַמְצִית

דְּבָרֵי קִדְשׁוֹ זְכוּרוֹנוֹ לְבָרְכָה נִשְׁמָתוֹ עֵדָן
הַנְּאֻמְרִים וְנִמְצָאִים בַּכְּתָבִים עַל פְּסוּק שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל כּו'. וְהוֹסַפְתִּי בְּאוֹר דְּבָרִים מֵאֲשֶׁר
נִקְבַע בְּמַחֵי וּלְבָבִי לְפִי עֲרָפִי הִדַּל וּמֵאֲשֶׁר
יִדְעֵתִי תִשׁוּקַת לֵב אֲנָשִׁים כְּעֲרָפִי בְּהִשְׁגַּת
הַדְּבָרִים עַל בּוֹרֵיזֵן לְמִצָּא מְרֻגוּעַ לְנַפְשָׁם כֹּל
הַיָּמִים וּבַפֶּרֶט בְּעַת הַכֶּשֶׁר וְעַת לְכֹל חֶפְזָן וְכו'.
כִּדִּי שִׁיְהִיָּה מִן הַמוֹכֵן בְּמַח וְלֵב לְהַעֲמִיק דַּעַת
בְּיַחְוּדָא עֲלָאָה וְיַחְוּדָא תַתָּאָה דְשְׁמַע יִשְׂרָאֵל
וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד אִישׁ כְּפִי
יְכַלְתּוּ, שְׁזַהוּ הָעֵקֶר וְיִסּוּד כָּל הַתּוֹרָה וּמִצְוֹת
וְיִסּוּד הָעֲבוּדָה שְׁבִלֵב וְגַם יִסּוּד הָאֲמוּנָה
שְׁלִמְעָלָה מִן הַדַּעַת וְכֹאֲשֶׁר יִדּוּעַ לְכֹל טוּעַם
טַעַם בְּדְבָרֵי אֱלֹקִים חַיִּים בְּכֹל לֵב וְנַפֶּשׁ וְכו'.
מִי שֶׁלֹּא לּוֹמֵד לְדַעַת אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא, דְּהֵינּוּ בְּלִמּוּד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, יוֹתֵר
טוֹב לוֹ שֶׁלֹּא נִבְרָא.

וּלְזֹאת צוּיְתִי לְהַדְפִּיס בַּפְּתִיחַת הַכְּתָבִי תּוֹרָה

שֶׁל אֲדוֹנָי אָבִי מוֹרֵי וְרַבֵּי הַגָּאוֹן זְכוֹרוֹנוֹ
 לְבִרְכָה שֶׁמְצֵאתִי בַּפְּתוּבִים אֶצְלֵי דְבָרִים
 כַּהוֹיָתָן מִמֶּשׁ עַל פְּסוּק וַיִּדְעַתְּ הַיּוֹם וְהִשְׁבַּתְּ
 כּו', בְּעֵינַי הַדְּעַת וְהָאִמוּנָה לְמַעַן דַּעַת כָּל אִישׁ
 פְּשוּטֵי הַדְּבָרִים בְּכִלְלוֹת עֵינַי יַחֲוּדָא עֲלָאָה
 וַיַּחֲוּדָא תַּתָּאָה שֶׁהוּא בְּחִינַת סוּבָב וּמְמַלָּא כּו'
 שֶׁעַל זֶה אֵיתָא בְּזוּהַר דְּכָל בַּר נֶשׁ דְּלֹא אֶשְׁתַּדַּל
 לְמַנְדַּע לִיָּה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא טָב לִיָּה דְּלֹא
 אַתְּבָרִי כּו' (בְּאוּר: מִי שֶׁלֹּא לוֹמֵד לְדַעַת אֶת הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, דֵּהֵינּוּ בְּלִמּוּד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, יוֹתֵר טוֹב
 לוֹ שֶׁלֹּא נִבְרָא).

וַיִּדְיַעַה זֹו בָּאָה בְּשֵׁתֵי פְּנִים אֶחָד בְּהַכְּרַת
 וַיִּדְיַעַת שֵׁם אֱלֹקִים שֶׁהוּא כַּח
 פְּעֻלוֹתָיו יַתְּבַרְךְ שֶׁנִּקְרָא מְמַלָּא כָּל עָלְמִין
 וְהַשְּׁנַי בְּבַחֲינַת עֲצָמוֹת אוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ
 הוּא שֶׁנִּקְרָא סוּבָב כָּל עָלְמִין שֶׁהוּא שֵׁם הַוַּי"ה
 שֵׁם הָעֶצֶם וְעַל זֶה אֵיתָא בְּפָרְשַׁת וְאַתְחַנֵּן
 וְזֹאת הַמְּצוּהָ שֶׁהִיא מְצוֹת קְרִיאַת שְׁמַע

שְׁשִׁקוּלָה כְּנֶגֶד כָּל הַמְצוּוֹת לְפִי שֶׁהִיא מְצוּהָ
רֵאשׁוֹנָה שְׁנֵצְטוּי יִשְׂרָאֵל מִפִּי מֹשֶׁה עֲצֻמו
אַחַר חֲזַרְת עֲשָׂרַת הַדְּבָרוֹת שֶׁקָּבְלוּ בְּהַר סִינַי
שֶׁשָּׁמְעוּ מִפִּי הַגְּבוּרָה כּו'. וְכֹתִיב לְכִבּוּדִי
בְּרֵאתִיו כּו'.

עֵקֶר הַמְצוּהָ דְקָרִיאת שְׁמַע הוּא שִׁבּוּא כַּח הָאֱמוּנָה

וְאִיתָא בְּזוהַר בְּגִין דִּישְׁתַּמּוּדְעִין לִיה וַיִּדְעָה
זוּ הִיא בְּאֲמַתַּת עֲצֻמוֹתוֹ יִתְבַּרַךְ אָף
עַל פִּי דְלִית מַחְשָׁבָה תְּפִיסָא בֵּיה כָּלֵל, לְעַתִּיד
לְבוֹא יִתְגַּלֶּה וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דְּעָה
אֶת הַשָּׁם מִמֶּשׁ, וְעַכְשׁוֹ הָרִי זֶה בְּבַחֲיִנַת
בְּבַחֲיִנַת הָאֱמוּנָה שְׁלִמְעָלָה מִן הַדְּעַת וּמִן
הָאֱמוּנָה נִמְשָׁךְ גַּם עַד הַשְּׁגַת הַשְּׁכָל וּמִדּוֹת
שֶׁהָרִי אָמַר בְּפִרוּשׁ וְאַהֲבַת אֶת הָוַי"ה הָרִי
יִוָּכַל לְהִתְפַּסֵּס שֵׁם הָוַי"ה בְּלֵב בְּשָׂר כּו' וְהִינּוּ
עַל יְדֵי כַּח מ"ה שֶׁבִּנְפֶשׁ בְּבַחֲיִנַת הַבְּטוּל לְאִין

הָאֱלֹקִי שְׁמִשִּׁיג אֵיךְ שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ סוֹבֵב כָּל
עֲלָמִין וּמְבַדֵּל וּמְרוֹמֵם כּו', וּמָה שֶׁכָּתוּב וְזֹאת
הַמִּצְוָה שֶׁהִיא מִצְוֹת קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁהִיא
בְּבַחֲיַנַּת הַדַּעַת שֶׁהֵרִי אֵיטָא שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
שְׁמַע לְשׁוֹן הִבְנָה כּו' וּבִבְאֻמַּת אֵי אֶפְשָׁר
לְהַשִּׁיג בְּסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין כִּי אִם עַל יְדֵי
הָאֻמוּנָה שְׁלִמְעָלָה אַף הַדַּעַת, הָעֲנִיִן הוּא
דְּעַקֵּר הַמִּצְוָה דְּקְרִיאַת שְׁמַע הוּא שְׂיָבוֹא כַּח
הָאֻמוּנָה זֹו שְׁלִמְעָלָה מִן הַדַּעַת לִיְדֵי גְלוּי
בְּדַעַת וְהִבְנָה וְהוּא מָה שֶׁכָּתוּב וְצַדִּיק
בְּאֻמוּנָתוֹ יַחֲיֶה שְׂתָבוֹא הָאֻמוּנָה שְׁלִמְעָלָה מִן
הַדַּעַת לְכָלֵל חַיּוֹת בְּנִפְשׁ לְהַתְעַנֵּג עַל הַשֵּׁם
בְּהַשְׁגָּה וְדַעַת כּו'.

שֶׁהִיא מִצְוָה הָרֵאשׁוֹנָה הַכּוֹלְלַת כָּל הַמִּצְוֹת
וְלִפִּי שֶׁמִּצְוָה זֹו דְּקְרִיאַת שְׁמַע הִיא בְּבַחֲיַנַּת
סוֹבֵב כָּל עֲלָמִין שְׂאִין בִּיכְלֵת כְּנֶסֶת
יִשְׂרָאֵל לְקַבְּלָהּ כִּי אִם עַל יְדֵי מֹשֶׁה שְׂאָמַר

לָהֶם שָׁמַע יִשְׂרָאֵל וְאָף עַל פִּי שִׁשָּׁאֵר הַמִּצְוֹת
 נֶאֱמְרוּ עַל יְדֵי מֹשֶׁה כְּמוֹ וַיֹּאמֶר ה'שֵׁם אֵל
 מֹשֶׁה לֵאמֹר לְכַנְסֵת יִשְׂרָאֵל אֲבָל מִצְוָה זֹו הָרִי
 מֹשֶׁה עֲצָמוֹ אֲמָרָה וּמִשֶּׁה הוּא בְּחִינַת הַמְּמַצֵּעַ
 לְהַמְשִׁיךְ אֹר אַחַדוֹת הַשֵּׁם הַפְּשׁוּטָה
 שְׁלֹמְעֵלָה מִן הַדַּעַת בְּדַעַת דְּכַנְסֵת יִשְׂרָאֵל בְּכָל
 אֶחָד וְאֶחָד לְפָנִים שְׁעוֹרָא דִּילִיָּה וְעַל כֵּן מִצְוֹת
 קָרִיאַת שָׁמַע לְמַעְלָה מִכָּל הַמִּצְוֹת שֶׁהָרִי
 אֵינָא וְאֵתָה פֶּה עֵמֵד עֵמֵדִי וְאֵדְבָרָה אֵלֶיךָ אֵת
 כָּל הַחֻקִּים כֹּו' וְשֵׁאת הַמִּצְוָה כֹּו' שֶׁהִיא מִצְוָה
 הָרֵאשׁוֹנָה הַכוֹלֶלֶת כָּל הַמִּצְוֹת וּמָה שֶׁאֲמָרוּ
 זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה בָּא חֲבִקוּק וְהַעֲמִידֵן עַל אַחַת
 שֶׁהִיא הָאֲמוּנָה גַם זֶה אֱמֶת אֲבָל אֵינן הָאֲמוּנָה
 בְּכָלֵל צוּוִי פִי עֲצָמִית וְטַבְעִית הִיא יִרְשָׁה
 מֵאֲבוֹתֵינוּ, רַק שֶׁהִיא יְסוּד הַמַּעֲמִיד וּמְקִיָּם כָּל
 הַמִּצְוֹת וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּשַׁעַר הָאֲמוּנָה אֲבָל
 אַחֲרֵי הָאֲמוּנָה הִיא מִצְוֹת קָרִיאַת שָׁמַע בְּיַחְוֹד
 אֶלְקוֹת בְּיַחְוֹדָא עֲלָאָה וְיַחְוֹדָא תַּתָּאָה בְּחִינַת

גלוי האמונה כמו שיהיה לעתיד לבוא דכתיב
 ומלאה הארץ דעה במרגש החיות משם
 הוי"ה שהוא סובב כל עלמין (וזהו תכן הפונה
 במה שכתוב) פי הוי"ה הוא האלקים שגם
 הוי"ה דבחינת סובב יהיה בבחינת הדעת
 כמו שם אלקים שבא בדעת והפך כו' וכך
 הוא המכון בכל דברי כתבי התורה ובפרט
 בדרוש דעל פסוק וידעת היום כו' ולא יטעו
 בו לומר שהאמונה בבחינת סובב למעלה מן
 הדעת לבד שזה שנאמר ויאמינו בה' וכו'
 דאם כן מצות יחוד אלקים בקריאת שמע היא
 באמונה לבד והיא הפוך גמור מן האמת אלא
 תכונה כנזכר לעיל ודי למבין.

ידע נאמנה שמתחייב בנפשו ממש

ומעתה כל איש ישים אל לבו במעט זמן
 שיפנה מעסקיו לא יקטן בנפשו
 באמרו מצד שפלותו והכרתו בפחיתות ערכו

וְרַב טְרַדְתּוּ כּוֹ' מִי אָנֹכִי שְׁאָבוּא לְמַעְלוֹת
 וּמִדְרָגוֹת הַהֶתְבוֹנְנוֹת הָעֲמֻקּוֹת מְכַלִּי מִחוּ
 וְלִבּוֹ וְלִמָּה אֵלֶיךָ בְּגִדּוּלוֹת וְנִפְלְאוֹת מִמֶּנִּי כּוֹ',
 יֵדַע נְאֻמָּנָה שְׁמַתְחִיב בְּנִפְשׁוֹ מִמָּשׁ וְכִמְעַט
 קָשָׁה פְּרִיקוֹת עַל מְצוּהַ זֶה כְּעוֹבֵר עַל מְצוֹת
 עֲשֵׂה דִתְפִלִּין וְצִיצִית וְכֹהֵאִי גִוּוֹנָא (פִּי קִרְקַפְתָּא
 דִּלָּא מְנַח תְּפִלִּין נִקְרָא פּוֹשַׁע יִשְׂרָאֵל בְּגוֹפוֹ וְזֶה נִקְרָא
 פּוֹשַׁע בְּנִשְׁמָתוֹ כּוֹ') כִּי צוּוִי זֶה דְּוִידְעַתָּ וְשָׁמַע
 יִשְׂרָאֵל כּוֹ' הֲרִי כָּל חַיֵּי נִפְשׁוֹ הָאֱלֹקִית בְּאוֹר
 תּוֹרָה וּמְצוֹת וְעִבּוּדָה שְׁבֵלֵב תְּלוּיִין בְּזֶה.

אֵין זֶה רַק עֲצַת הַיֵּצֶר לְהַדִּיחוֹ וּלְהַרְחִיקוֹ
 מֵאוֹר פְּנֵי אֱלֹקִים

וְכָל אִישׁ כְּפִי עָרְכוּ גַם אִם אֵינוֹ רַק יוֹדַע סֵפֶר
 צָרִיךְ לִיָּגַע עֲצָמוֹ בְּכָל יְכָלְתוֹ בְּיַחּוּד
 אֱלֹקוֹת דְּסוֹבֵב וּמִמְלֵא הַוַּי"ה וְאֱלֹקִי"ם וְזֶה
 כָּל הָאָדָם בְּכָל יְמֵי חַיָּיו לְהִיּוֹת אוֹר אַחַדוֹת
 הַשֵּׁם מִמָּשׁ נִקְבַּע בְּמַחוּ וּלְכַבּוֹ וְכָל אֲשֶׁר

פּוֹרֵק עַל בְּזָה וּמִטְעָה עֲצָמוּ בְדַמְיוֹנוֹת שׁוֹא
 וּמִדּוּחִים כְּמוֹ בְּשִׁפְלוֹת שֶׁל שֶׁקֶר הַנִּזְכָּר לְעִיל
 אֵין זֶה רַק עֲצַת הַיֵּצֶר הַדֵּיחָו וּלְהַרְחִיקוֹ
 מֵאוֹר פְּנֵי אֱלֹקִים שְׁלֵא יִרְאֶה אוֹר הַשֵּׁם בְּמַחוּ
 וּלְבָבוֹ וְזֶהוּ סִבָּה וְשֵׁרֵשׁ לְכֹל דֵּינִין קָשִׁין
 הַנִּמְשָׁכִין עַל כָּל אִישׁ לְפִי דְרָכוֹ וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב
 כִּי לֹא עִם בֵּינֹת הוּא כּוֹ' וּכְמוֹ שֶׁהוֹכִיחַ
 הַנְּבִיא יִשְׂרָאֵל לֹא יָדַע עִמִּי לֹא הִתְבּוֹנֵן הוּי
 גּוֹי חוֹטֵא וְכוּ'.

זֶהוּ גְדֹל עֲצָם הַלַּחֲץ וְהַדְּחָק שֶׁל הַפְּרָנְסָה
 וּכְתִיב (בְּפָרָשַׁת וַיֵּלֶךְ) וְהִסְתַּרְתִּי פְּנֵי מַהֵם וְהָיָה
 לֶאֱכֹל וּמִצָּאָהוּ רָעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת
 וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא עַל כִּי אֵין אֱלֹקֵי בְּקִרְבִּי
 מִצָּאוֹנֵי הָרָעוֹת הָאֵלֶּה כּוֹ' שֶׁזֶּהוּ גְדֹל עֲצָם
 הַלַּחֲץ וְהַדְּחָק שֶׁל הַפְּרָנְסָה שֶׁבִּנְפֶשֶׁם יְבִיאוּ
 לַחֲמֵם לַחֵם עֲנִי וְאֵין עֲנִי יוֹתֵר מֵעֲנִי בְּדַעַת
 וְזֶהוּ וְהָיָה לֶאֱכֹל בְּרוּחָנִיּוֹת כְּמוֹ נְבִלַע יִשְׂרָאֵל

כו' וְיֵאכְלוּ בְּכָל פֶּה וּמִצָּאֵהוּ רְעוֹת רַבּוֹת
 וְצָרוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת מִצַּד תִּקְףֵהּ הַדִּינִין הַקָּשִׁין
 וּמִקְטָרְגִים רַבִּים לְמַעְלָה וּלְמַטָּה לְעוֹרֵר
 הַשְּׁנֵאָה בְּלֵב לְרֹדֵף עַד לְחֶרֶם בְּרוּחָנִיּוֹת כּו'
 כְּמוֹ שְׁכָתוּב לְמָה רָגְשׁוּ גוֹיִם כּו' עַל עַמְךָ
 יַעֲרִימוּ סוּד לְכוּ וְנִכְחִידֵם מִגּוֹי וְלֹא יִזְכָּר שֵׁם
 יִשְׂרָאֵל וְכו'. וְכֵן זֶה עַל כִּי אֵין אֱלֹקֵי בְּקֶרְבִי
 אֱלֹהֵי מִמָּשׁ שֶׁהוּא אַחַדוֹת הַשֵּׁם הַפְּשׁוּטָה
 שְׁיִקְבַּע וְיִקְלֹט בְּתוֹךְ לֵב כָּל אֶחָד וְאֶחָד
 מִיִּשְׂרָאֵל בְּמִצּוֹת יַחּוּד עֲלִיּוֹן דְּקָרִיאַת שְׁמַע
 אִישׁ אִישׁ כְּפִי יִכְלְתוּ לְדַבְּקָה בְּהַשֵּׁם אֶחָד
 בְּמַחוּ וְלָבוּ בְּכּוֹנֵה וְרַעוּתָא דְּלָבָא דְּוִקָא, אֱלִיו
 דְּוִקָא וְלֹא לְמִדּוֹתָיו.

**יִשְׁמַע חָכֵם וְיִוְסִיף דַּעַת וְתִבּוֹנָה לְמִצָּא
 בִּיגִיעַתוֹ בַּזְהַר**

**וְכֹאֲשֶׁר יִשִּׁים אֱלִיו לָבוּ וְרוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ אֱלִיו
 יֶאֱסֹף בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ בְּאֶחָד, אֲזִי רוּחַ**

אִיִּיתִי רוּחַ וְאַמְשִׁיךְ רוּחַ כּוֹי יִמְשִׁיךְ גְּלוּי אֹר
עֲצָמוֹת אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא מִמֶּשׁ לְהָאִיר
בְּתוֹסַפֵּת אֹר חָדָשׁ בְּח"י בְּרָכוֹת דְּשִׁמוּנָה
עֲשֶׂרָה לְכָל אִישׁ וְאִישׁ אֲשֶׁר יִתְפַּלֵּל וַיִּבְקֶשׁ עַל
נַפְשׁוֹ בְּהִכְנָעָה וּמְרִירוֹת בְּבִקְשַׁת רַחֲמִים רַבִּים
גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת בְּבִנְיַי חַיִּי וּמְזוּנֵי וְכָל דְּבַר הַנוֹגֵעַ
עַד הַנֶּפֶשׁ וְכוּ'. אֲבָל אִם לֹא יִשִּׁים אֱלֹיו לְבו
בְּקִרְיַאת שְׁמַע לֹא יַפְעַל רְצוֹן הַשֵּׁם בְּתַפְלָה
בְּח"י בְּרָכוֹת כָּלֵל וְכָלֵל וְכוּ' וְכִמוֹ שִׁיּוּבֵן מִכָּל
אֲשֶׁר יִבְאָר בְּפִתְיָחָה הַכוֹלֵלֶת תַּמְצִית כָּל
הָעֲנִינִים שֶׁבְּחִבּוּר זֶה דְּשִׁמַּע יִשְׂרָאֵל שְׁכַתְּבִתִּי
לְכָל אֲשֶׁר יַחְפֹּץ וַיִּשְׁתַּוְּקַק לְקָרֵב וּלְדַבֵּק נַפְשׁוֹ
בְּפִרְטִיּוֹת הַדְּבָרִים שֶׁמְדַבְּרִים בְּיַחְדּוֹ אֱלֻקוֹת
בְּיַחְדָּא עֲלָאָה וַיַּחְדָּא תַתָּאָה וַיִּשְׁמַע חֻכָּם
וַיּוֹסִיף דַּעַת וּתְבוּנָה לְמַצֵּא בִּיגִיעָתוֹ בְּזוּהַר
וְכַתְּבֵי הָאֲרִיז"ל כָּל פְּרִטֵי הַכְּפוֹנוֹת וְאִם בְּאַמַּת
הַכָּל עוֹלָה אֶל מְקוֹם אֶחָד וְהוּא אֶחָדוֹת
הַפְּשוּטָה דְּוָקָא וְלֹא לְעֵלוֹת בְּמַעְלוֹת וּמְדַרְגוֹת

כְּנוֹת וְשֵׁמוֹת וְיַחְוּדִים הִנְהוּג בֵּין הַמְּקַבְּלִים
 כִּי לֹא חָפֵץ הַשֵּׁם בְּאֵלֶּה כִּי אִם בְּכֹנֶה אַחַת
 לְבַד לְקָשֶׁר נִפְשׁוֹ אֶל אֲמִתַּת עֲצֻמוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ
 דְּוָקָא וְעַל זֶה אָמַר כִּי הָאֱלֹקִים עָשָׂה אֶת
 הָאָדָם יִשְׂרָאֵל וְהֵמָּה בְּקִשְׁוֹ חֲשִׁבוֹנוֹת רַבִּים וְכָל
 לְבָבוֹת דְּוִרְשׁ הַשֵּׁם יֵשׁ שְׁמַגְמָתוֹ רַק לְבוֹא אֶל
 עִמָּק הַכְּוֹנֶה וְהַיְחוּד שְׁעַל פִּי הַקְּבֵלָה לְבַד
 לוֹמַר רְזִי לִי רְזִי לִי כו' וְאִין לְבָבוֹ נִכוּן בְּאֲמִת
 וּבְתַמִּים לְעֲצֻמוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ לְבַד וְנִמְצָא זֶהוּ
 הַפֶּךְ עֵקֶר הַמְּצוּהָ הַזֹּאת שֶׁבְּקִרְיַאת שְׁמַע
 שֶׁהוּא אֵלָיו דְּוָקָא וְאִם יִמְצָא אִישׁ שְׁמִטְעָה
 אֶת עֲצֻמוֹ בְּכָל כִּיּוּצָא בְּזֶה הֲלֹא הַשֵּׁם בּוֹחֵן
 לְבָבוֹת יוֹדֵעַ וְחוֹקֵר כְּלִיּוֹת וְלֵב וְאִין כָּל דְּבָר
 נִסְתָּר וְנִעְלָם מֵאֲתוֹ כו'.

כָּל אֲשֶׁר חָפֵץ בְּקִרְבַּת אֱלֹקִים

עַל כֵּן אָמַרְתִּי הַגֵּם שְׁמִי אָנֹכִי כִּי בְּאֲתִי עַד
 הַלֵּם לְהוֹכִיחַ רַבִּים וּשְׁלָמִים אֲשֶׁר יִדְעָתִי

עֲרָכִי הַדֵּל בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ אַךְ לְאֲנָשִׁים כְּעֲרָכִי
 מִחֵיב אָנִי לְהוֹדִיעַ הָאֵמֶת שֶׁלֹּא יִלְכוּ בְּגִדּוּלוֹת
 וְנִפְלְאוֹת לְהַטְעוֹת עֲצָמָם בְּכֹונוֹת פְּרָטִיּוֹת
 שֶׁלֹּא לְהֵשֵׁם אֶחָד הֵמָּה רַק לְחַשֵּׁב חֲשָׁבוֹנוֹת
 רַבִּים לְהַשְׁבִּיעַ נַפְשָׁם לְבַד וְלֹא זוֹ הַדְּרָךְ יִשְׁכַּן
 בָּהּ אַחֲדוֹת הַשֵּׁם שֶׁהוּא דוֹקָא בְּבַחֲיִנַת הַבְּטוּל
 וְהַעֲדָר הַרְגָּשָׁת עֲצָמוֹ מְכַל וְכֹל כִּידוּעַ וְכֹאֲשֶׁר
 יְדוּעַ לְכֹל אֲשֶׁר חָפֵץ בְּקִרְבַּת אֱלֹקִים שֶׁכֵּל
 שֶׁהַנֶּפֶשׁ שֶׁפֹּלָה וְנִמְוָכָה בְּיוֹתֵר שֵׁם יִשְׁכַּן אוֹר
 אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב מְרוֹם וְקָדוֹשׁ
 אֲשֶׁכֶן וְאֵת דְּכָא וְשֶׁפֶל רוּחַ כּוֹ' אֶל מִי אָבִינוּ
 אֶל עֲנִי כּוֹ' וְכִידוּעַ דַּעַמ"ר אֵינוֹ שׁוֹרָה אֶלָּא
 בַּעַמ"ת וְכְמוֹ שֶׁכָּתוּב כִּי רַם ה' וְשֶׁפֶל יִרְאֶה
 וְכֵךְ אֵיתָא בְּלוּמְדֵי תוֹרָה "לֹא תִמְצָאָנָה בְּגִסֵּי
 הַרוּחַ" כּוֹ' וְגַם בְּעַנְיַן גְּלוּי אַחֲדוֹת פְּשׁוּט
 בְּיַחּוּד דְּקָרִיאַת שְׁמַע וְדַאי לֹא תִמְצָא רַק
 בְּתַכְלִית הָעֲנוּהָ וְהַשְׁפָּלוֹת וְכְמוֹ שֶׁכָּתוּב "יֵהֵב
 חֲכָמָתָא לְחַכְיָמִין" חֲכָמָה עֲלָאָה בְּטוּל הָעֲצָמִי

לְאִין הָאֱלֹקִי מֵצַד עֵצָם הַנְּשָׂמָה אֵינוֹ נוֹתֵן
מִדָּה זֶה רַק לְחֻכֵּימִין] שֶׁהוּא חֻכְמָה תַּתָּאָה
בְּטוֹל הַיִּשּׁוֹת וְהַגְּסוֹת וְזֶה שְׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ
זְכוּרֹנָם לְבִרְכָה כָּל מִי שֵׁישׁ בּוֹ חֻכְמָה וְכוּ'
וְלַהֲפֹךְ מִי שֶׁמִּגְבִּיָּה עֲצָמוֹ לֹאמַר רְזִי לִי כו', אִי
אֶפְשָׁר בְּשׁוּם אֶפֶן שֵׁיטְעֵם טַעַם מְאֹד חַיִּי
הַחַיִּים אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא כִּי וְדַאי תּוֹעֵבֶת
הַשֵּׁם כָּל גְּבִיָּה לֵב וְדִי בְּזָה.

וַיִּהְיוּ בְּכָל לֵבָם בְּעֵינֵי טוֹב

וּמִיּוֹבֵן מִמֵּילָא לְכָל אִישׁ כְּעֶרְכִּי כּוֹנְנֵי הַרְצוּיָה
בְּזָה כִּי אֵין כָּאֵן בְּמָה לְהַתְגַּדֵּל כִּידוּעַ
לְרִגְלִים בְּדַבְרֵי אֱלֹקִים חַיִּים כְּאֵלָה
מִנְעוּרֵיהֶם בְּיוֹתֵר וְאֵין עֵת הַכְּשֶׁר לְכָל אָדָם
לְהַבִּין חַיִּי נִפְשׁוֹ שִׁיחִיָּה בָּהֶם עַל כֵּן אָמַרְתִּי
לְנַפְשִׁי [לַעֲשׂוֹת חֶסֶד אֱלֹקִים אִמֶּת עִם אַנְשִׁים
כְּעֶרְכִּי וַיִּדְעָתִי שִׁידוּנִי אוֹתִי לְזִכּוֹת וַיִּהְיוּ בְּכָל
לֵבָם בְּעֵינֵי טוֹב וְלֹא כְּקוּרָא בְּסִפְרֵי לְצֵאת יְדֵי

חובתו או להתגדל וכו' והשם ירים קרן
 ישראל ויקים ולא ילמדו עוד איש את רעהו
 כי כלם ידעו אותי כו'.

דברי המדבר באמת אהב דבק מאח, אחוז
 וקשור בחבלי עבותות אהבה לכל
 מבקשי ודורשי אלקים בדרך האמת בתורה
 ומצוות ותפלה ותשובה מקרב ולב עמק
 נאום דב בער בן אדוני אבי מורי ורבי הגאון
 האלקי קדוש ישראל מרנא ורפנא שניאור
 זלמן זכר צדיק לברכה נשמתו עדן.

גם כי סתומים וחתומים הדברים, אל נא
 תמנע מקריאתם

גם כי סתומים וחתומים הדברים, אל נא
 תמנע מקריאתם, כי ברית פרוטה
 לשפתים הנוטפות מר באימה ורעותא דלבא
 בהני כבשי דרחמנא שאינם חוזרות ריקם,

מְעוֹרָר אֶת הָאֱהָבָה עַד שֶׁתַּחֲפִץ בְּלִגְלוּג
וּגְמִגּוּם, אִישׁ הוֹגֵה וְשׁוֹגֵה בְּאֱהָבָתָהּ וְכוּ'.

(הרב משה זכותא בהגהותיו לספר הפנויות)

לְמוֹד תְּהִלִּים וְזֹהָר הַקְּדוֹשׁ אֶפְלוּ בְּאֵין מִבִּין
כָּלֵל, חָשׁוּב וּמְקַבֵּל וּמְרַצֵּה לְפָנֵי הַשֵּׁם

לְמוֹד סֵפֶר הַזֹּהָר נִשְׁגָּב מְאֹד לְטֹהַר וּלְקִדְשׁ
הַנַּפֶּשׁ, וְאֶפְלוּ אִי לֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר

וְשׁוֹגֵה בּוֹ שְׂגִיאוֹת הַרְבֵּה הוּא חָשׁוּב לְפָנֵי
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְנִהְיִי שֶׁבְּלְמוּד הַמְּשֻׁנִּיּוֹת
וְכַדוּמָה יֵשׁ יְדְעוֹת שְׁצָרִיךְ לְהַבִּין לְפָחוֹת מֵהוּ
הָעֲנִין שְׁלוּמֵד, אֲבָל בְּלְמוּד תְּהִלִּים וְזֹהָר
הַקְּדוֹשׁ אֶפְלוּ בְּאֵין מִבִּין כָּלֵל, חָשׁוּב וּמְקַבֵּל
וּמְרַצֵּה לְפָנֵי הַשֵּׁם וְכוּ'.

(פלא יועץ אות ז', זהר)

אֶף אִם אֵינוּ מִבִּין בָּהֶם יֹאמַר דְּבָרֵי
הַזֹּהָר וְתִקְוִנִים

יִלְמַד בְּסִפְרֵי קַבָּלָה, וְאֶף אִם אֵינוּ מִבִּין בָּהֶם
יֹאמַר דְּבָרֵי הַזֹּהָר וְתִקְוִנִים, כִּי הֵם

מִסְגָּלִים לְטַהַר הַנְּשָׁמָה. (סדור כְּנוֹת הָאֵר"י זְכוּנוֹ לְבִרְכָה
מֵהַמְקַבֵּל הָאֱלֹקִי מוֹרְנוּ הֶרֶב רַבִּי יַעֲקֹב קֵאפֵיל שֶׁל רַבִּי יַעֲקֹב קֵאפֵיל אִישׁ לִיפְשִׁין
זְכַר צַדִּיק וְקְדוֹשׁ לְבִרְכָה אֲשֶׁר הָיָה מַגִּיד מִיִּשְׂרָאֵל בְּבֵית הַמְדַרְשׁ שֶׁל מְעַזְרִיטֵשׁ
גָּדוֹל לִפְנֵי תְּקוּפַת הַבַּעַל שָׁם טוֹב - לִפְנֵי 300 שָׁנָה. כּוֹלֵל בְּאוּרִים עַל כָּל חֻלְקֵי
הַתְּכַלָּה. בְּסֵדֶר כְּנוֹת הַלְמוּד)

לְשׁוֹן שֶׁל הַזְהַר מְזַכֵּף הַנְּשָׁמָה

**מִי שֶׁלֹּא זָכָה לְהַבִּין הַזְהַר, אָף עַל פִּי כֵן
יִלְמַד, כִּי הַלְשׁוֹן שֶׁל הַזְהַר מְזַכֵּף
הַנְּשָׁמָה.** (אור צַדִּיקִים לְהֶרֶב מֵאִיר פֶּאפְרִישׁ, סִימָן א' סְעִיף קָטָן טז)

**לְמוֹד סֵפֶר הַזְהַר מְרוֹמֵם עַל כָּל לְמוֹד,
בְּשָׁגֵם לֹא יֵדַע מֵאִי קָאָמַר וְאָף שִׁיטְעָה
בְּקִרְיָאתוֹ, וְהוּא תְּקוּן גָּדוֹל לַנְּשָׁמָה**

**לְמוֹד סֵפֶר הַזְהַר מְרוֹמֵם עַל כָּל לְמוֹד, בְּשָׁגֵם
לֹא יֵדַע מֵאִי קָאָמַר וְאָף שִׁיטְעָה
בְּקִרְיָאתוֹ, וְהוּא תְּקוּן גָּדוֹל לַנְּשָׁמָה. לְפִי
שֶׁהֵגֵם דְּכָל הַתּוֹרָה שְׁמוֹתָיו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ**

הוא, מְכַל מְקוּם נְתִלְבְּשָׁה בְּכַמָּה סְפוּרִים, וְאָדָם הַקּוֹרֵא וּמֵבִין הַסְּפוּרִים נוֹתֵן דַּעְתּוֹ עַל פְּשֻׁט הַפְּשׁוּט, אֲבָל סֵפֶר הַזֹּהַר, הַסּוּדוֹת עֲצָמָן בְּגִלּוּי, וְהַקּוֹרֵא יוֹדֵעַ שֶׁהֵם סוּדוֹת וְסִתְרֵי תוֹרָה, אֲלָא שְׁאִינוּ מוּבָן מִקְצֵר הַמְּשִׁיג וְעַמֵּק הַמְּשִׁיג.
(עבודת הקדש להחיד"א, מורה באצבע סימן מד)

**לְמוֹד הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ נוֹרָא וְנִשְׁגָב מְאֹד הַגַּם
דִּלָּא יָדַע מְאִי קְאָמַר**

הַטַּעַם שֶׁכָּתְבוּ זְכוֹרֹנָם לְבָרְכָה כִּי לְמוֹד
הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ נוֹרָא וְנִשְׁגָב מְאֹד
הַגַּם דִּלָּא יָדַע מְאִי קְאָמַר, מִשּׁוּם דְּבִכָּל
הַתּוֹרָה יֵשׁ פְּרִדָּס (פְּשֻׁט רִמְזוּ דִּירוּשׁ
ס'וֹד), וּבִכָּל לְמוֹד אִינוּ נִכְרַ הַסּוּד כָּלְל,
וְאִדְרָבָּה הַקּוֹרֵא וְשׁוֹנֵה דַּעְתּוֹ עַל הַפְּשֻׁט
לְבַד בְּאִין מֵבִין אִם יֵשׁ סוּד בַּתּוֹרָה
כָּלְל, מֵה שְׁאִין כֵּן סֵפֶר הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ
דִּהַסּוּדוֹת הֵם בְּגִלּוּי וְהַלּוּמֵד יוֹדֵעַ כִּי יִדְבַר

נִפְלְאוֹת וְרִזֵּי תוֹרָה וְהוּא לֹא יֵדַע, וּלְזֶה מוֹעִיל
מְאֹד לְתַקֵּן הַנֶּפֶשׁ.

(נֶפֶשׁ חַיִּים מְעַרְכֶת הַז' אוֹת ד', מִשֵּׁם הַגְּדוֹלִים לְהַחֲדִי"א)

הָאֵיךְ לֹא יִתְלַהֵב לֵב הָאָדָם לְקַבַּע שְׁעוֹר
קְבוּעַ בְּכָל יוֹם בְּזֵהָר הַקְּדוֹשׁ

אֲחֵי וְרַעִי, אִם כָּל כֶּף גְּדוּלָה לְשָׁמַיִם שִׂאוּ
וּמַעֲלֵתוּ וְכַמָּה תַקִּיף חֵילָא דְהָאֵי אֵילָנָא
רַבְרָבֵי שֶׁל לְמוֹד סֵפֶר הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ, וְשֶׁרֶשׁ
בְּאָרְץ גְּזַעוּ לְשַׁלַּח רְצוּצִים חֲפָשִׁי מִן הַגְּלוֹת
הַמֶּר, הָאֵיךְ לֹא יִתְלַהֵב לֵב הָאָדָם לְהָאִיר אֶזְן
לְשִׁמְעַ בְּלְמוֹדִים לְקַבַּע שְׁעוֹר קְבוּעַ בְּכָל יוֹם
בְּזֵהָר הַקְּדוֹשׁ וּבִתְקוּנִים וּשְׂאָר סְפָרֵי הַמְּקַבְּלִים
כו'.

(יסוד וְשֶׁרֶשׁ הַעֲבוּדָה, שְׁעָרֵי הַשָּׁשִׁי, שְׁעַר הַנִּיצוּץ)

לְשׁוֹן הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ הוּא מְסַגֵּל לְנִשְׁמָה, אֶף
שְׂאִינוּ מִבֵּין כָּלֵל מַה שְׂאָמַר

עַל דֶּרֶךְ דְּאִיתָא שְׁלִשׁוֹן הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ הוּא
מְסַגֵּל לְנִשְׁמָה, אֶף שְׂאִינוּ מִבֵּין כָּלֵל מַה

שְׁאֵמַר, כְּמִשַׁל הַנִּכְנָס לַחֲנוּת שֶׁל בֵּשֶׁם, אֶף עַל
פִּי שְׁלֵא לְקַח כָּלוּם, מְכַל מְקוּם רֵיחַ טוֹב קָלֵט
עִמוֹ.

(הרה"ק רבי משה חיים אפרים מסדילקוב בעל דגל מחנה אפרים בלקוטים ד"ה ישקני)

בְּשֵׁם אֲדַמּוֹר הַזְּקֵן [בְּעַל הַתְּנִיָּא] נִשְׁמָתוֹ
בְּגַנְזֵי מְרוֹמִים: סֵפֶר הַזְּהָר הַלְּשׁוֹן מְסַגֵּל
לְנִשְׁמָה אֶף עַל פִּי דְלֵא יַדַּע מַאי קָאֵמַר

שְׁמַעְתִּי מִמְּהַר"ם הַלְוֵי יִפֶּה שְׁאֵמַר
בְּשֵׁם אֲדַמּוֹר הַזְּקֵן (בְּעַל
הַתְּנִיָּא) נִשְׁמָתוֹ בְּגַנְזֵי מְרוֹמִים סֶגְלָה
לְמַחְשְׁבוֹת זְרוֹת בְּעֵת הַתְּפִלָּה הוּא ג'
דְּרָכִים וְכו', וְכֵן סֵפֶר הַזְּהָר הַלְּשׁוֹן
מְסַגֵּל לְנִשְׁמָה אֶף עַל פִּי דְלֵא
יַדַּע מַאי קָאֵמַר, וְלִכֵּן כִּיּוֹן שְׁג'
דְּבָרִים אֵלוֹ אֵינָם צְרִיכִים כְּוֹנָה, לְכֵן
מוֹעִילִים לְטַהַר הַמַּחְשְׁבָה מִמַּחְשְׁבוֹת זְרוֹת.

(ספר מגדל עז, מאמרי דברי אלקים חיים מאדמו"רי חב"ד, עמ' תכו)

אמר הבעל שם טוב זכרונו לברכה: אמירת הזהר מסגל לנשמה

אמר הבעל שם טוב זכרונו לברכה:
 בג' דברים הכלל הפך ממה
 שאמרו אחד המרבה ואחד כו' ובלבד
 שיכוון, אלא אחד המכוון כו' ובלבד
 שירבה, אמירת הזהר מסגל לנשמה.

(ספר נתיב רשי, בשם מורי, הלא הוא הרב הצדיק רבי הלל מפאריטש)

בזכות למוד ספר הזהר יצאו מן הגלות ברחמים

קמט. בגין דעתידין ישראליו למטעם מאילנא דחיייו, דאיהו האי ספר

ד. דעתידין ישראל למטעם וכו'. ולא ערב רב, (דמשק אליעזר).

ה. למטעם מאילנא דחיי וכו'. בסוד (מה שכתוב במס' ברכות דף יז.) עולמך תראה בחייך, חיות אורות רוחניים של עולם עליון (דמשק אליעזר).

הזוהר¹¹, יפקון¹² ביה מן גלותא ברחמי.

[תרגום לשון הקדש]: משום שעתידים
ישׂראל לטעם מאילן החיים שהוא

ו. בגין דעתידין ישׂראל למטעם מאילנא דחיי וכו'. עין
שם בדברי הרעיא מהימנא מה שפתיב בתחלת הענין.
ועין שם מה שפתיב באור החמה בשם הרמ"ק זכרונה
לברכה, וזה לשונו: והענין פי מסטרא דאצילות התורה
מתבארת מצד הספירות הנאצלות, וכל עניני התורה
מצד הנשמות פרושם בסוד פרוש הזהר. וכאשר יהיה
הגאולה שיתבטלו הקלפות ויתבררו ישׂראל ויהיו כלם
בסוד הטוב. אותם שקשטו עצמם בסוד מעשים טובים
ונתעסקו במעשיהם ובתפלתם על דרך הסוד בטרהרה
ובנקיות, אל בלי ספק בהם מתנוצץ סוד עץ החיים
מצד הנשמה דאצילות. ואלו אינם צריכים לנסיון בעת
הגאולה, מפני שהנסיון הוא לאותם שהם בסוד הפשט
מסטרא דעץ הדעת וכו', שנשמתם מבריאת יצירה
ששם (תהלים יב ט) סביב רשעים תהלכון.

ז. יפקון ביה מן גלותא ברחמי. בזכות אלו ישׂראל
העוסקים בדברי זוהר, יצאו כל ישׂראל מן גלות המר
הזה (דמשק אליעזר).

סֵפֶר הַזוהַר הַזֶּה, עַל יְדוּ יֵצְאוּ מִן הַגְּלוּת
בְּרַחֲמִים. (רע"א מוהימנא פְּרִשְׁת נשׂא דף קכד:)

**מֵה שְׁגוּרָמִים אֵלּוּ שְׁלֵא רוּצִים לְעֶסֶק
בְּחֻכְמַת הַקְּבֵלָה**

קוֹל אוֹמֵר קְרָא, "מָה אֶקְרָא כָּל הַבְּשָׂר
חֲצִיר", הַכֹּל הֵם כְּבֵהמוֹת שְׂאוֹכְלוֹת
חֲצִיר. "וְכָל חֶסְדוֹ כְּצִיץ הַשָּׁדֶה", כָּל חֶסֶד
שְׁעוֹשִׂים לְעֶצְמָם עוֹשִׂים. וְאֶפְלוּ כָּל אֵלּוּ
שְׁעוֹסְקִים בַּתוֹרָה, כָּל חֶסֶד שְׁעוֹשִׂים
לְעֶצְמָם עוֹשִׂים. בְּאוֹתוֹ זְמַן וַיִּזְכֹּר כִּי בְשָׂר
הָמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב לְעוֹלָם, וְזֶה הוּא
רוּחַ הַמְּשִׁיחַ.

אוֹי לָהֶם מִי שְׁגוּרָמִים שְׁיִלֵּךְ לוֹ מִן הָעוֹלָם
וְלֹא יָשׁוּב לְעוֹלָם, שְׂאֵלוֹ הֵם שְׁעוֹשִׂים
אֶת הַתּוֹרָה יְבֹשָׁה, וְלֹא רוּצִים לְעֶסֶק בְּחֻכְמַת
הַקְּבֵלָה, שְׁגוּרָמִים שְׂמִסְתַּלְקֵת נְבִיעֵת הַחֻכְמָה
שֶׁהִיא י' מִמְּנָה, וְנִשְׁאָרֵת ב' יְבֹשָׁה.

אוי להם שגורמים עניות וחרב ובזה והרג
ואבדן בעולם.

וזה הרוח שמסתלק, הוא רוח המשיח, כמו
שנאמר. והוא רוח הקדוש. והוא רוח
חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת
ויראת השם.
(תקוני זוהר תקון ל')

אפלו מאמר אחד יעשה בו תקון למעלה
בשעה אחת - ומבטח שהוא בן עולם הבא
ובספר כסא מלך על תקוני זוהר
(תקון מ"ב) כתב וזה לשונו:
"כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא
בונה עולמות, וכל שפן אם יזכה
להבין אפלו מאמר אחד, יעשה בו
תקון למעלה בשעה אחת (עין שם דבר
מבהיל) ומבטח שהוא בן עולם הבא",
עד כאן.

קרוב לימות המשיח אפלו נערים ידעו נסתרות קנ. אמר לון רבי שמעון ליתא רעותא דקודשא בריה הוא בדא דיתגלי כל כף לעלמא, וכד יהא קריב ליומי משיחא, אפלו רביי דעלמא זמינין לאשפחא טמירין^{יא} דחכמתא ולמנדעוים

ח. אמר לון רבי שמעון. רצה לומר לרבי יהודה ולרבי יוסי, עין שם בדברי הזהר בתחלת הענין (דף קטו:).
ט. לית רעותא דקודשא בריה הוא בדא דיתגלי וכו'. רצה לומר שהקדוש ברוך הוא אינו רוצה שיתגלה זמן הגאולה, עין שם בדברי הזהר לעיל.

י. אפילו רביי דעלמא זמינין לאשפחא טמירין וכו'. פרוש אפלו נערים קטנים שבעולם, ימצאו טמירין, נסתרות של חכמה מסודות התורה, פי אז יתמלא הארץ דעה (אדרת אליהו).

יא. לאשפחא טמירין. ימצאו אוצרות ספרים חשובים מסודות התורה (דרף אמת אות ה').

יב. ולמנדע ביה פרוש ולידע באותה החכמה, (אדרת אליהו).

ביה"ט קצין וחושבנין, ובההוא"י זמנא אתגליא לכלא.

יג. ביה קצין וחושבנין. פרוש למנדע קצין דגאלה וחושבנין של ימי הגלות, שיתגלה אפלו לנערים (נצוצי אורות אות ג' בשם הר"ש בוזגלו).
 ובההוא זמנא אתגליא לכלא. רצה לומר, קרוב

יד. לימות המשיח יתגלה סודות התורה לכל, כי זה קאי על מה שכתוב לעיל וכד' יהא קריב ליומי משיחא וכו'. ועין מה שכתב מורינו הרב אברהם אזולאי זכותו יגן עלינו בהקדמתו לספר אור החמה (בדף הראשון טור ג') וזה לשונו: ומצאתי כתוב כי מה שנגזר למעלה שלא יתעסקו בחכמת האמת בגלוי, ה'יה לזמן קצוב עד תשלום שנת ה' (אלפים) ר"נ, ומשם ואילך יקרא דרא בתרא והתרה הגזרה והרשות נתונה להתעסק בספר הזהר.

מצוה מן המבחר שיתעסקו ברבים גדולים וקטנים עוד כתב שם וזה לשונו: ומשנת ה' (אלפים) ש' ליצירה מצוה מן המבחר שיתעסקו ברבים גדולים וקטנים. עוד כתב שם וזה לשונו: ואחר שבזכות זה עתיד לבוא מלך המשיח, ולא בזכות אחר, אין ראוי

[תרגום ללשון הקדש]: אָמַר לָהֶם רַבִּי שְׁמַעוֹן: אֵין רְצוֹנוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּזֵה שְׂיִתְגַּלֶּה לְעוֹלָם כָּל כָּף. וְכַשִּׁיְהִי קָרוֹב לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ, אֲפִלוּ נְעָרִים שֶׁבְּעוֹלָם עֲתִידִים לְמַצֵּא נִסְתָּרוֹת שֶׁל הַחֲכָמָה וְלַדַּעַת עַל יְדוֹ קִצִּים וְחֲשִׁבוֹנוֹת, וּבְאוֹתוֹ הַזְּמַן יִתְגַּלֶּה לְכֹל.

(זוהר הקדוש פ' וירא דף קיח.)

קִימוּ וְקִבְלוּ הַיְהוּדִים קְהַל עֲדַת יִשְׂרָאֵל
 לְהַחֲזִיק בְּלִמּוּד הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַתְּקוּנִים
 וְהַזְהַר יַחֲדָה וְרַבִּים מִנְּעַר וְעַד זָקֵן

מִזְמַן אֲשֶׁר הִצִּיץ וְזָרַח אוֹר יְקָרוֹת שֶׁל שְׁנֵי
 מְאוֹרוֹת הַגְּדוֹלִים סֵפֶר הַתְּקוּנִים וְסֵפֶר
 הַזְהַר קִימוּ וְקִבְלוּ הַיְהוּדִים קְהַל עֲדַת יִשְׂרָאֵל
 לְהַחֲזִיק בְּלִמּוּד הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַתְּקוּנִים וְהַזְהַר

לְהַתְּרַשֵּׁל, וּמִי שֶׁחָנְנוּ הָאֵל וַיִּגַע וּמָצָא וְהִשְׁתַּדֵּל וְזָכָה
 לְהַשִּׁיג חֵלֶק הַחֲכָמָה הַמְּשׁוּג בְּעוֹלָם הַזֶּה, זָכָה לְטַעַם
 בְּעוֹלָם הַזֶּה קִצַּת מִתְּעַנּוּג הָעוֹלָם הַבָּא.

יְחִיד וְרַבִּים מְנַעַר וְעַד זָקֵן, וְהַגֵּם דְּאִין לְאֵל
יָדָם לְהַשְׁיֵג וּלְהַבִּין סוּד אַמְרוֹת טְהוּרוֹת
שְׁבַסְפָּרִים הַקְּדוּשִׁים הָאֵלֶּה אַף עַל פִּי כֵן
שׁוֹתִים בְּצָמָא אֶת דְּבַרֵיהֶם וּמַתְּלֵהֶבִין
בְּקַרְיָאָתָן מְאֹד מְאֹד.

(רבנו יוסף חיים, הבן איש חי, בהקדמת התקונים בניהו)

נְעָרִים קְטַנִּים יִלְמְדוּ מִסוּד הַשֵּׁם

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי בְּעֶצְמוֹ אָמַר, שְׁנַעְרִים
קְטַנִּים יִלְמְדוּ מִסוּד הַשֵּׁם.
(אור החמה)

כָּל אַחֲיֵינוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל יִקְבְּעוּ לְמוֹד בְּסִפְר
הַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ יַחַד עֲשִׂיר וְאַבְיּוֹן קָטָן וְגָדוֹל
שֵׁם הוּא

הָבָה נִקְוָה כִּי בְּאַפֵּן כָּזֶה כָּל אַחֲיֵינוּ בֵּית
יִשְׂרָאֵל יִקְבְּעוּ לְמוֹד בְּסִפְר הַזֹּהַר
הַקְּדוּשׁ יַחַד עֲשִׂיר וְאַבְיּוֹן קָטָן וְגָדוֹל שֵׁם
הוּא.
(הקדמת הרבנים לזוהר דפוס ג'רבה)

מה טוב ומה נעים אם ישתדלו לקבע
 חבורות ללמוד הזהר בפרט לעת כזאת
 אשר ניצוצי הגאולה החלו לפרח עלינו
 להשתדל בלמוד הקדוש הזה המסגל
 לביאת משיח צדקנו

ומה טוב ומה נעים אם ישתדלו
 לקבע חבורות ללמוד הזהר
 ובפרט לעת כזאת אשר ניצוצי הגאולה
 החלו לפרח עלינו להשתדל בלמוד
 הקדוש הזה המסגל לביאת משיח
 צדקנו כאשר דבר בקדשו אליהו
 הנביא זכור לטוב לרעיא מהימנא
 דבהאי ספר הזהר יתפרקון מן גלותא
 וביה יפקון מן גלותא. והשם יחיש
 גאלתנו בביאת משיח צדקנו בעגלא
 ובזמן קריב במהרה בימינו אמן.

(הקדמת הרבנים לזהר דפוס ג'רבה)

כָּל יִשְׂרָאֵל מְחַיְבִים לְלַמַּד בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה
 שֶׁל רִשְׁבִי, אֶחָד גָּאוֹן, אֶחָד רַב גְּדוֹל, אֶחָד
 חָכֵם, אֶחָד הַמוֹן, אֶחָד קָטָן שֶׁהִגִיעַ לְחַנוּךְ
 אֲשֶׁר עַל כֵּן כָּל יִשְׂרָאֵל מְחַיְבִים לְלַמַּד בְּסֵפֶר
 הַתּוֹרָה הַזֶּה שֶׁל רִשְׁבִי, אֶחָד גָּאוֹן,
 אֶחָד רַב גְּדוֹל, אֶחָד חָכֵם, אֶחָד הַמוֹן, אֶחָד
 קָטָן שֶׁהִגִיעַ לְחַנוּךְ, בְּעֵתִים מְזֻמָּנִים וּמְכֻשָּׁרִים
 אֲשֶׁר הֵמָּה מְסֻדָּרִים דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ מֵרֵאשִׁית
 חֲדָשׁ אֱלוּל עַד מְנַחֵת יוֹם הַכַּפּוּרִים נֶחְתָּם עֵת
 עֲקֵדָת יִצְחָק לְקָרֵב הַגְּאֻלָּה וַיְהִי נְצוּלִים מְכֹל
 פְּגָעִים רָעִים. (תקוני זוהר, כגן הירק הקדמת המחבר)

מְקַטְנִים עַד גְּדוּלִים חַיְבִים לְלַמַּד זֹהַר הַקְּדוּשׁ
 הַתּוֹרָה נִתְּנָה לְלַמַּד וּלְלַמַּד בְּכַדֵי שְׁכָלם
 יוֹדְעִים מְקַטְנִים עַד גְּדוּלִים דַּעַת
 הַשֵּׁם, וְגַם מְצִינוּ בְּהִרְבֵּה סִפְרֵי מְקַבְּלִים
 שֶׁמְזַהְרִים עַל לְמוּד חֲכָמָה זוֹ שְׁכָל אָדָם חַיֵּב
 לְלַמַּד אוֹתָהּ. (רבי יצחק בן צבי אשכנזי, טהרת הקדש, קמ"ז)

הַלֹּאִי לֹא הָיוּ מְקַלִּין גְּדוּלֵי הַדּוֹר בְּלִמּוּד
הַחֲכָמָה הַקְּדוּשָׁה - וְהַלֹּאִי הָיוּ מְלַמְּדִין
דֶּרֶךְ לְתַלְמִידֵיהֶם לַעֲסֹק בַּחֲכָמָה הַלְּזוֹ
וְאוֹמֵר אָנִי, הַלֹּאִי שְׁלֹא הָיוּ מְקַלִּין גְּדוּלֵי
הַדּוֹר בְּלִמּוּד הַחֲכָמָה הַקְּדוּשָׁה
וְהַלֹּאִי הָיוּ מְלַמְּדִין דֶּרֶךְ לְתַלְמִידֵיהֶם לַעֲסֹק
בַּחֲכָמָה הַלְּזוֹ, אֲזִי בּוֹדְאִי לֹא הָיָה שׁוֹם הַרְמַת
רֹאשׁ לַחֲכָמוֹת הַחִיצוֹנִיּוֹת וְהָיוּ כָּל הַחֲכָמוֹת
נִדְחִים מִפְּנֵיהָ כְּמוֹ שֶׁנִּדְחָה הַחֲשׂוֹן מִפְּנֵי הָאוֹר.
אֲךָ שְׁעוֹנוֹתָיו גָּרְמוּ שֶׁגַּם כַּמָּה וְכַמָּה מְצַדִּיקֵי
הַדּוֹר סָגְרוּ אֶת דִּלְתֵי הַחֲכָמָה בְּפָנֵי פְּרָחֵי
הַכְּהֵנָה וְאָמְרוּ שְׁלֹא יִלְמְדוּ עַד שֶׁיְהִיוּ בְּעָלֵי
מְדֻרְגָּה וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ וְהֵנָּה עֵבוֹר זֶה נִשְׁאַרְנוּ
עֲרָמִים מִן הַחֲכָמָה הַקְּדוּשָׁה וְנִתְגַּבֵּר
בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים חֲשֻׁכוֹת הַחֲכָמוֹת
הַחִיצוֹנִיּוֹת הַכֶּסֶל בַּחֲשׂוֹן הוֹלֵךְ וּבְמַהְרָה
בְּיָמֵינוּ "וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים יְהִי אוֹר" וַיֵּאָר לָנוּ.

מִי יִתֵּן שְׂפִיתַחֲמִילוּ לְלַמֵּד עִם הַצֹּאן קְדוֹשִׁים
 כְּשֶׁהֵם עֹדִין בְּנֵי 9-10 שָׁנִים, סֵפֶר הַזֹּהַר
 הַקְּדוֹשׁ, וַיְהִי בְּיַדַּי הַגְּאֵלָה בְּקֶרֶב בְּלִי
 שׁוֹם חֲבֵלִי מְשִׁיחַ

מִי יִתֵּן וְהָיָה שְׂפִיתַחֲמִילוּ לְלַמֵּד עִם הַצֹּאן
 קְדוֹשִׁים כְּשֶׁהֵם עֹדִין בְּקֶטְנוּתָם בֶּן ט' וְי'
 שָׁנִים סֵפֶר הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ... וְהָיוּ בְּיַדַּי
 הַגְּאֵלָה בְּקֶרֶב בְּלִי שׁוֹם חֲבֵלִי מְשִׁיחַ.

(ספר סגלת ישראל להגאון הצדיק רבי שבתי ליפשיץ - מערכת ד' אות ה')

צָרִיךְ לְלַמּוֹד וְלֹא לָתֵת מְנוּחָה לְקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא עַד שִׁגְאֵלָנוּ

יְהִי רְצוֹן שְׂפִיעָרָה הַשָּׁם עָלֵינוּ רוּחַ טְהוֹרָה,
 וְנִזְכָּה לְטָהַר לְכַבְּנוּ לְעַבְדֵי לְיִוְצָרְנוּ בְּכָל
 כַּחֲנוּ וּבְכָל נַפְשָׁנוּ וּבְכָל מְאֵדָנוּ, כְּמוֹ שֶׁהֲרַעֲיָא
 מְהִימְנָא מְצוּהָ אוֹתָנוּ לְלַמּוֹד זֹהַר הַקְּדוֹשׁ
 דְּוִקָא, שְׁתוֹרַת הַרְשָׁב"י מְאִיר עַד סוֹף
 הַדּוֹרוֹת, וְצָרִיךְ לְלַמּוֹד וְלֹא לָתֵת מְנוּחָה

לְקִדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַד שְׂיִגְאָלְנוּ (זוהר פּנחס ריט.) עַד שְׂיִשְׁלַח לָנוּ מְשִׁיחֵנוּ וְיִקְבֹּץ נִדְחֵנוּ וְיִבְנֶה בֵּית תְּפִאֲרֹתֵנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

שנת תשד"ם

מנחם מענדל שניאורסהן ליובאוויטש
איסטערן פארקווי ברוקלין נ. י.

ב"ה, י"ז אדר תשד"מ

ברוקלין

הרה"ג הור"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ

כ' מו"ה שלום יודא שי'

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת החו' (מדריך לכשרות ולחיזוק הדת
והיהדות), ות"ח.

ודבר בעתו

בחדש אדר ראשון - חדש העיבור המשלים שנה זו,
ובסמיכות לפורים קטן, ומפורסם מאמר דא"ח דפ"ק שנת
פרות, והמעשה הוא העיקר.

הפ"נ שבמכ' יקראו בעת רצון על הציון הק'.

כבוד ובברכה להצלחה ולב'

מנחם מענדל שניאורסהן

ליובאוויטש

קטעים מדרשת פרשת כי תבוא

דברות קודש שנאמרו בעת שהיית כ"ק
הגה"צ שליט"א במעלבורן אוסטרלי,
בבהמ"ד של הרב הנגיד רבי יוסף יצחק
הכהן גוטניק שליט"א על הפסוק (כט, ח)
"ושמרתם את דברי הברית הזאת
ועשיתם אותם למען תשכילו את כל
אשר תעשון"

... אין חכם כבעל הנסיון. כשהייתי ילד קטן,
בשנת תשי"ד-ט"ו, כשבאו לארצנו הקדושה
אניות מלאות יהודים שומרי תורה ומצוה באמת,
ילדים עם פיאות וכו', מאות משפחות ביחד על
האניות "ציון" ו"שלום", והלכו כל הארגונים כמו
"עלית הנוער", הקיבוצים ואירגוני המיסיון
והשמד למיניהם, שדרכם לחטוף ילדי ישראל
ולהכניסם לבתי התיפלות שלהם, וחטפו את
הילדים מאביהם ונתנו לאביהם מתנות יפות וכו',
והחינוך העצמאי הצילו ילדים, וגם אבי ז"ל תפס
גם כן הרבה ילדים, וכך נצלו אלפים מילדי

ישראל משמד. והיה יכול להציל מאות אלפים ילדים, רק שלא היה לו די ממון להחזיק את הילדים ולתת להם מטה, כסא שולחן וכו'. והלך לכל הרבנים ובתי-הדינים, וביקש מהם שיתנו הוראה, שכל משפחה חרדית תכניס לביתה שנים או שלשה ילדים מהעולים. והרבנים אמרו אז, שהיות והאנשים בארץ הקודש אין להם כעת מה לאכול, כי היה אז שנים של רעב ואין די לאכול להילדים שלהם עצמם, על כן אי אפשר ליתן הוראה כזאת. ואבי ז"ל טען שיקצצו מהאוכל של הילדים שלהם קצת, כי הוא עת השמד רח"ל כו'.

סוף דבר יצא מכל זה, שהלכו אז לשמד יותר ממיליון ילדי ישראל רח"ל, ואם היו מצילים אותם אז, היה לנו כעת עוד הרבה מיליוני יהודים שומרי תורה ומצוות בלי וזמא¹.

א. ואמרתי פעם לידידי - להבחל"ח - הגה"צ מוואידיסלאוו זצ"ל, אחר שאמר דרשה חריפה נגד הציונים כו', שהעבירו מיליון ילדי ישראל לשמד (אז זיי האבן גע'שמד'ט א מיליאן אידישע קינדער) - אמרתי לו אז,

שאינו נכון, דהן אמת שהם העבירו את הילדים על הדת, אבער מיר, די חרדישע אידן זענען שולדיג, מיר טראגן די גאנצע אחריות אויף דעם (אבל אנחנו היהודים החרדים אשמים בזה, ואנו נושאים את כל האחריות על זה). עס איז דעמאלט קיינעם נישט אנגעגאנגען מקרב צו זיין די דאזיקע אידן (לאף אחד לא הי' איכפת אז לקרב את ילדי ישראל הללו). קיינער האט זיי נישט געוואלט ארייננעמען (אף אחד לא רצה להכניסם אליו). אני ראיתי כל זה בעיניים שלי, והרבה בארץ ישראל יכולים להעיד על זה. ועל זה צריכים אנו לומר "אבל אשמים אנחנו" על אחינו ילדי ישראל הנ"ל, אשר ראינו צרת נפשם של הורי הילדים הנ"ל בהתחננם אלינו בדמעות שליש על זה, שאף אחד אינו עוזר להם להציל את ילדיהם ונפשם, וטענו שאם היו יודעים מה שקורה ב"ארץ הקודש", לא היו באים לשם כלל. ושאלו אותי: "הזאת היא ארצנו הקדושה, ארץ ישראל, אשר כל כך זמן השתוקקנו להגיע אליה"?

עוד סיפרתי אז להגה"צ מוואידיסלאוו, אשר כ"ק אדמו"ר מסאטמאר זי"ע היה אצלנו בבית כמה פעמים כשבא לבקר בארה"ק, ואבי זצ"ל סיפר לו, שאפשר להציל אלפי ילדי ישראל, ומה שנחוץ הם רק בניינים היכן להשכין את הילדים וליתן להם מזון

ולבוש, כי הם ילדים חרדים אמיתיים, עם פיאות וכו' (עכט היימישע אידישע קינדער מיט פיאות וכו'). והאדמו"ר מסאטמאר עשה אז אסיפה עם כמה מהמנהלים שלו, וסיפר להם מה שאבי ז"ל סיפר לו, והחליטו לקנות ג' בנינים גדולים (שהיו אז באמצע הבניה), שעלו אז - בשנת תשט"ו - לסך מאה ושבעים אלף דולר, והבטיח האדמו"ר זצ"ל, שתיכף כשיחזור לארצות הברית, ישלח הכסף, וכך יוכלו להציל כמה אלפים ילדים. אבל כשהאדמו"ר מסאטמאר חזר לארה"ב, החליטה ההנהלה כי אין להם די כסף לנהל את המוסדות שלהם בארה"ב, ואיך יכולים הם לשלוח כסף כדי להקים מוסדות חדשים בארץ הקודש. עבודת אבי זצ"ל היתה, שהלך בעצמו לכל מקום שהגיעו לשם היהודים העולים מרומניא ואונגארין (ליד חיפה), ודרש שם דרשות מלהיבות וקירב אותם והציע להורים היכן לשלוח את הילדים שלהם, וחיוק אותם במצות שמירת שבת, והשיג עבורם כיסוי ראש, ציצית, תפילין, מזוזות ואירגן עבורם טהרת המשפחה וכו'.

זכורני היטב איך שאבי זצ"ל שלח אותי בין הזמנים, כשהייתי בן י"ג שנים, לילך מבית לבית ולעורר את היהודים לקיום המצוות ולראות מה הם עושים, והעולים האלו בכו ממש לפני, שגנבו מהם את

וכמו כן הוא המצב כאן, בארצות הברית, שאין איש שם על לב על זה שחצי מיליון יהודי רוסיא הולכים לטמיון ולמיסיון ר"ל, וד"ל.

ואספר לדוגמא, לפני עשרים שנה באו אלי כמה מיהודי רוסיא, וטענו, שאין להם היכן לשלוח את הילדים שלהם, כי הישיבות שלנו מבקשים מהם \$400 לחודש עבור כל ילד. ואמרתי להם, שימסרו את הילדים שלהם להתחנך במוסדות ליובאוויטש. ודברתי אז עם כמה עשירים גדולים, ושאלתי אותם, למה לא בונים ישיבות ומוסדות עבור ילדי רוסיא שאלפים ורבבות מהם יוצאים לא עלינו לתרבות רעה ח"ו, ואנחנו נצטרך ליתן על זה דין וחשבון כו'. והבטיחו לי לעשות דבר, אבל לעת עתה לא ראיתי שיעשו כמו שצריך על פי תורה, וסו"ס שנצטרך ליתן על זה דו"ת. יחידים כמעט שפועלים בענין חינוך ילדי רוסיא הם חסידי ליובאוויטש.

ילדיהם ומסרו אותם לקיבוצים חילוניים ואין להם תלמוד-תורה, בית המדרש ומקוה וכו'.

באמצע אמירתי התורה, בקשני המארח הרב גוטניק שליט"א, לספר את הקשר שהיה לי עם - להבחל"ח - כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש זי"ע. ולהיות אשר "כל מה שבעל הבית אומר לך עשה", לכן הפסקתי באמצע אמירת התורה, ומפני קוצר הזמן סיפרתי רק ענין אחד, כדלהלן.

הנה כאשר כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש זי"ע יצא בקריאה אודות מבצעי הקודש בענין תפילין, מזוזה, "בית מלא ספרים" ועוד, ועל ידי פעולותיו הקדושות עשה הרבה בעלי תשובה, נתעוררתי אז מאד מענין הבעלי תשובה, ונזכרתי מה שכתב בעל המאור ושמש בפרשתנו (כי תבא), וז"ל: שמעתי מהרה"ק האלקי האבדק"ק נשחיז זצוק"ל, כי מפני זה יארע לבעלי תשובה שחוזרין לקלקולן, לפי שאינן נזהרין במאכלות אסורות, ואינם נזהרים לאכול בקדושה, ועל ידי כן הנצוצים המגולגלים בהמאכלים¹ הם מושכים אותם אחורנית, עכ"ל.

ב. ראה באריכות שער המצוות להאריז"ל פרשת עקב. ובספרנו לעיל פרשת עקב.

ישבתי אז לילה שלם וכתבתי לכ"ק אדמו"ר מליובאוויטש מכתב ארוך (בערך טו"ב עמודים), שהיות וכ"ק האדמו"ר פועל הרבה ועושה הרבה בעלי תשובה ב"ה, והיות ומובא במאור ושמש הנ"ל שבעלי תשובה חוזרין לקלקולן על ידי שאינם נזהרים במאכלות אסורות, וכן ידוע המכתב שכתב הרמב"ם לאנשי מדינה אחת¹⁰ (והעתקתיו במכתבי לכ"ק אדמו"ר מליובאוויטש), שע"י שאכלו מאכלות אסורות נעשו כופרים רח"ל, שלא האמינו בביאת המשיח, וכן הארכתי בגודל מעלת מצות תפילין ומזוזה (עיין ספרי מזוזת ישראל כהלכתה, ובקובץ ספרי סת"ם כ"ב חלקים שכן ירבה וכן יפרוץ, סיפורים נוראים על זה, מה שבעיני ראיתי כו').

על כן הצעתי לכ"ק אדמו"ר מליובאוויטש, שיצא ב"מבצע" חדש, שהבעלי-תשובה יאכלו בכשרות. כמובן שלא כתבתי לו פרטים איך ומה לעשות, רק הצעתי שיעשה מבצע כשרות בדרך

ג. המובא בסה"ק דגל מחנה אפרים פ' עקב ובצפנת פענח פרשת יתרו.

כלל. גם הצעתי שיסדרו כתיב ללמד שוחטים ובודקים, כי אין אומן בלא כלים, ואם אין שוחטים טובים, אזי אין כשרות. ולדאבונינו אין כמעט שוחטים טובים שאפשר לסמוך עליהם כידוע כו'.

עברו כמה שבועות ולא קבלתי תשובה. התקשרתי עם ליובאוויטש ודברתי בטלפון עם הרב חודקוב ואמרתי לו שכתבתי מכתב ארוך לכ"ק אדמו"ר זי"ע, ושאלתיו האם הגיע מכתבי ליעדו. וענה לי, שאכן מכתבי הגיע והרבי ראה את המכתב. על שאלתי למה לא קבלתי תשובה על מכתבי, ענה לי: התשובה למכתבך קיבלת כבר בעתון "אלגעמיינער זשורנאל". על תמיהתי מהו כוונתו בזה, סיפר לי, שזה עתה יצא כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש במבצע חדש בקשר עם "מבצע כשרות האכילה ושתיה", והוא, שכל מי שמקבל עליו להכשיר את המטבח שלו, הנה ליובאוויטש תשלם עבורו חצי ממחיר כלים חדשים, שיוכלו לקנות אותם בחצי ממחירם בחנות "G&SONS" ולאמת דבריו אמר לי,

שאני יכול לילך בעצמי לברר בחנות הנ"ל, אשר אנשים כבר קנו שם כלים בעד עשרות אלפי דולר (אשר מחצית המחיר משלמים מליובאוויטש). הלכתי תיכף ומיד ודברתי עם בעל החנות הנ"ל, ואישר לי את כל הנ"ל. ועל הצעת השוחטים אמר לי הרב חודקוב, שאכן בישיבת תומכי תמימים ליובאוויטש המרכזית, ב"770", מתקיים בכל שנה או שנתיים כתה של שוחטים כו'.

כעבור זמן מה כתבתי לכ"ק אדמו"ר מליובאוויטש עוד מכתב, ותוכנו היה, שראיתי שדברי היוצאים מן הלב נכנסו אל לבו כו', וב"ה שרבינו יצא במבצע כשרות הכלים הנ"ל, אך דא עקא, שכאשר מכניסים בכלים חדשים וכשרים, בשר שאינו כשר, אז הכלים נטרפים ביום אחד, והרי אי אפשר לקנות כלים חדשים בכל יום. ולהיות שלדאבוננו היום הרבנים נמכרים בעד בצע כסף כידוע והמכשולות עצומות מאוד, ע"כ לדעתי אין עצה אחרת רק שרבני ליובאוויטש (שאי אפשר לקנות אותם בבצע כסף) יסדרו שחיטה תחת השגחתם, ובמסירות נפש יכולים לסדר כשרות

על צד היותר טוב. כעבור זמן קצר טילפנו אלי - להבחל"ח - הגה"צ ר' זלמן שמעון דווארקין זצ"ל והרב דוב בער ליווי ע"ה, וסידרו תיכף שחיטה וכו', וקראו אותי שאבוא לראות את השחיטה וכו'. ופרסמתי אז, שבזמן שאצל שאר החסידים שחטו 1,200 עופות לשעה ע"י שוחט אחד, הנה בליובאוויטש שוחטים רק 300 עופות לשעה (ועיין בספרי אכילת בשר הלכה למעשה).

בְּקֶשֶׁר לְכַנוּסֵי הַיְלָדִים, לְמוֹד הַזֶּהָר

הוֹרְאוֹתַי הָאֲחֵרוֹנוֹת שֶׁל כְּבוֹד קִדְשַׁת אֲדָמוֹ"ר (שְׁלִיט"א) [יִזְכֵּר צְדִיק לְבִרְכָה] בְּקֶשֶׁר לְכַנוּסֵי הַיְלָדִים, לְמוֹד הַזֶּהָר וְכוּ', מוֹכִיחִים לְמַעַל מִכָּל צֶל שֶׁל סַפֵּק, עַל גְּדֹל הַשְּׁעָה בָּהּ אָנוּ נִמְצָאִים, וְלִכֵּן דּוֹקֵא בְּרִגְעִים גְּדוֹלִים אֵלּוּ מִטְּלַת הַחֻבָּה שֶׁל כְּלָנוּ, לֵאלֹא יוֹצֵא מֵהַכֶּלֶל, לְהַתְגַּיֵּס בְּמֶרֶץ לְמַבְצְעֵי הַקְּדוּשִׁים שֶׁל כְּבוֹד קִדְשַׁת אֲדָמוֹ"ר (שְׁלִיט"א) [יִזְכֵּר צְדִיק לְבִרְכָה], וּבְמִיחָד בְּכָל הַקְּשׁוֹר לְמַבְצֵעַ "וְהִשִּׁיב לֵב אֲבוֹת עַל בָּנִים". מְבַצֵּעַ זֶה חַיֵּב לְהִיּוֹת חֶקוֹק בְּמַחְנוּ וּבְלִבּוֹתֵינוּ, עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע שָׁעוֹת בִּימָמָה, וְעַל כָּל אֶחָד וְאַחַת מֵאַתְנָו, לָתֵת לְעֲצָמוֹ דִּין וְחֹשְׁבוֹן, יוֹם יוֹם, שְׁעָה שְׁעָה, מֵהַ נַעֲשֶׂה וּמֵהַ יָכוֹל לְהַעֲשׂוֹת בְּעֵנָן זֶה.

(עלון כפר חב"ד תשמ"מ - תשמ"א, דבר המערכת)

ספר זוהר השבת
לאבות ובנים, זקנים עם גֵּרִים
עם לשון הקודש
מנוקד מפסק ומחולק לקטעים
מסדר על הפרשיות

ספר זוהר הקדוש
חק לישראל דף היומי
מנוקד מפסק ומחולק לקטעים
מסדר על הפרשיות

שטר שותפות

יהודי יקר!!!

בס"ד זכית להיות שתף במאמצי הגאולה
 וללמוד זוהר הקדוש "יחד שבטי ישראל",
 להווי ידוע לך, שבשתי דקות לימוד זוהר ליום,
 אתה בן עולם הבא, וזוכה להיות מרואי פני המלך!

**ברצוננו להגיע לכל יהודי ויהודי באשר הוא שם!
 וזהו בגדר הצלת נפשות ממש! ובך משתבח הקב"ה בכל יום!**

בכמה שקלים ליום אתה נעשה שתף לרשב"י הקדוש,
 זוכה לשמירה והגנה לך ולמשפחתך ובכל משלח ידך.

בא והטה שכב, למפעל הקדוש
 שבלו לשם שמים, לקירוב הגאולה ברחמים.

זכור המשיח בפתח!

וכל מי שיינס בתוך תיבת ההצלה של הרשב"י, יזכה לספת מגן!
 ולא יחוש ולא יפחד מהאויבים, מהטילים, ומכל מיני פגעים.

הרוח פולו שקך,

תו לרשב"י ותקבל פי אלה,

בברכת אלה המגן,

מפעל הזוהר העולמי

אנא הושיטו ידיכם ומלאו את הטופס המצורף,

ושלחו בפקס: 02-9951300

לתרומות בכרטיס אשראי: 054-8433385

ניתן לשלוח בפקס הנ"ל, שמות לתפלה וישועה:

וכן אפשר להתפלל וללמוד זוהר הקדוש לעלוי נשמות

תזכו למצוות ולחיים טובים!